

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. liepos 10 d.*

„SESV 102 straipsnis — Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi — Ispanijos prieigos prie plačiajuosčio interneto rinkos — Maržų mažinimas — SESV 263 straipsnis — Teisėtumo kontrolė — SESV 261 straipsnis — Neribota jurisdikcija — Chartijos 47 straipsnis — Veiksmingos teisminės gynybos principas — Kontrolė pasinaudojant neribota jurisdikcija — Baudos dydis — Proporcingumo principas — Nediskriminavimo principas“

Byloje C-295/12 P

dėl 2012 m. birželio 13 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Telefónica SA, įsteigta Madride (Ispanija),

Telefónica de España SAU, įsteigta Madride,

atstovaujamos *abogados* F. González Díaz ir B. Holles,

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier ir C. Urraca Caviedes,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

France Telecom España, SA, įsteigta Posuelo de Alarkone (Ispanija), atstovaujamai *abogados* H. Brokelmann ir M. Ganino,

Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo), įsteigta Madride, atstovaujamai *abogados* L. Pineda Salido ir I. Cámara Rubio,

European Competitive Telecommunications Association, įsteigta Vokingame (Jungtinė Karalystė), atstovaujamai *avvocati* A. Salerno ir B. Cortese,

įstojusioms į bylą šalims pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kuri sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby ir C. Vajda (pranešėjas),

* Proceso kalba: ispanų.

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. gegužės 16 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2013 m. rugsėjo 26 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniame skunde *Telefónica SA* ir *Telefónica de España SAU* (toliau kartu – apeliantės) prašo panaikinti Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija* (T-336/07, EU:T:2012:172, toliau – skundžiamas sprendimas); juo pastarasis atmetė jų ieškinį dėl 2007 m. liepos 4 d. Komisijos sprendimo C (2007) 3196 galutinio dėl procedūros pagal [EB] 82 straipsnį (byla COMP/38.784 – *Wanadoo España prieš Telefónica*) (toliau – ginčijamas sprendimas) ir jų papildomą prašymą panaikinti arba sumažinti joms tuo sprendimu skirtą baudą.

Teisinis pagrindas

Reglamentas Nr. 17

- 2 Pažeidimas apima laikotarpį nuo 2001 m. rugsėjo mėn. iki 2006 m. spalio mėn. 1962 m. vasario 6 d. Reglamentas Nr. 17, Pirmasis reglamentas, įgyvendinantis [EB 81] ir [EB 82] straipsnius (OL 13, 1962, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), 2004 m. gegužės 1 d. buvo panaikintas; jį pakeitė 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [SESV 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205).
- 3 Taigi Reglamentas Nr. 17 pagrindinėje byloje nagrinėjamos aplinkybės buvo taikytinas iki 2004 m. gegužės 1 d., t. y. dienos, kurią tapo taikytinas Reglamentas Nr. 1/2003. Vis dėlto reikia pažymėti, kad reikšmingos Reglamento Nr. 1/2003 nuostatos yra iš esmės identiškos Reglamento Nr. 17 nuostatom.
- 4 Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalyje buvo nustatyta:

„Komisija gali priimti sprendimą taikyti įmonėms arba įmonių asociacijoms baudas nuo 1 000 iki 1 000 000 apskaitos vienetų arba didesnes, bet ne didesnės kaip 10 % kiekvienos iš pažeidime dalyvaujančių įmonių praėjusių verslo metų metinės apyvartos, jeigu tyčia arba dėl neatsargumo:

- a) jos pažeidžia [EB 81] straipsnio 1 dalį arba [EB 82] straipsnį; arba

<...>

Nustatant baudos dydį, atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę.“

- 5 Reglamento Nr. 17/1999 17 straipsnyje buvo numatyta:

„Pagal [EB 229] straipsnį Teisingumo Teismui suteikiama visiška jurisdikcija peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra nustačiusi baudą arba reguliariai mokamus delspinigius [vienkartinę ar periodinę baudą]; Teisingumo Teismas gali panaikinti, sumažinti arba padidinti baudas arba reguliariai mokamus delspinigius [skirtas vienkartinės ar periodinės baudas].“

Reglamentas (EB) Nr. 1/2003

- 6 Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalyje, kuri pakeitė Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį, numatyta:

„Komisija savo sprendimu gali skirti baudas įmonėms ar įmonių asociacijoms, jei jos tyčia ar dėl neatsargumo:

- a) pažeidžia [SESV 101] arba [SESV 102] straipsnio nuostatas;

<...>

Vienai įmonei ar įmonių asociacijai – pažeidimo dalyvei skiriama bauda negali viršyti 10 % jos bendrosios apyvartos praėjusiais ūkiniais metais.

<...>“

- 7 Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnyje, kuriuo pakeistas Reglamento Nr. 17 17 straipsnis, numatyta:

„Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją peržiūrėti sprendimus, kuriais Komisija yra nustačiusi vienkartinę ar periodinę baudą. Jis gali panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę baudą.“

1998 m. gairės

- 8 Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir [EAPB] 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairių [Baudų, skiriamų pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir EAPB sutarties 65 straipsnio 5 dalį, nustatymo metodo gairių] (OL C 9, 1998, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 171, toliau – 1998 m. gairės) 1 punkto A dalyje, skirtoje pažeidimo sunkumui įvertinti, nustatyta:

„A. Sunkumas Vertinant pažeidimo sunkumą reikia atsižvelgti į jo pobūdį, jo įtaką rinkai, kur tai gali būti įvertinta, ir susijusios geografinės rinkos dydį [Vertinant pažeidimo sunkumą reikia atsižvelgti į jo pobūdį, įtaką rinkai, jeigu ji gali būti įvertinta, ir atitinkamos geografinės rinkos dydį]. Tokiu būdu pažeidimus galima suskirstyti į tris kategorijas: lengvi pažeidimai, sunkūs pažeidimai ir labai sunkūs pažeidimai [Pažeidimai skirstomi į tris kategorijas: lengvi pažeidimai, sunkūs pažeidimai ir labai sunkūs pažeidimai].

— Lengvi pažeidimai:

<...>

Galimos baudos: Nuo 1 000 [eurų] iki 1 mln. [eurų].

— Sunkūs pažeidimai:

<...>

Galimos baudos: Nuo 1 mln. [eurų] iki 20 mln. [eurų].

— Labai sunkūs pažeidimai:

Šiems pažeidimams priklauso horizontalūs apribojimai, tokie kaip kainų karteliai ir rinkos dalijimosi kvotos bei kiti keliantys riziką tinkamam vienos bendros rinkos funkcionavimui veiksmai, tokie kaip nacionalinių rinkų padalijimas ir aiškus įmonių, turinčių faktinį monopolį, piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi [Prie šių pažeidimų iš esmės priskiriami horizontalūs apribojimai, pavyzdžiui, kainų karteliai, rinkos pasidalijimo kvotos ir tinkamam vidaus rinkos funkcionavimui pavojų keliantys veiksmai, pavyzdžiui, nacionalinių rinkų atskyrimas ir aiškus įmonių, turinčių kvazimonopolinę padėtį, piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi] <...>

Galimos baudos: virš [per] 20 mln. [eurų].“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

9 Bendrasis Teismas ginčo aplinkybes skundžiamo sprendimo 3–29 punktuose trumpai aprašė taip:

„3 2003 m. liepos 11 d. *Wanadoo España SL* (dabar – *France Telecom España SA*) pateikė Europos Bendrijų Komisijai skundą, kuriame teigė, kad marža [skirtumas] tarp didmeninių kainų, kurias *Telefónica* dukterinės bendrovės taiko savo konkurentams didmeninėms greitaeigės prieigos paslaugoms teikti Ispanijoje, ir mažmeninių kainų, kurias jos taiko galutiniams vartotojams, nėra pakankama [pakankamas], kad *Telefónica* konkurentai galėtų su ja konkuruoti (ginčijamo sprendimo 26 konstatuojamoji dalis).

<...>

6 2007 m. liepos 4 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuris sudaro šio ieškinio dalyką.

7 Ginčijamame sprendime Komisija identifikavo tris atitinkamas prekių rinkas, t. y. vieną mažmeninę greitaeigio ryšio rinką ir dvi didmenines greitaeigio ryšio rinkas (ginčijamo sprendimo 145–208 konstatuojamosios dalys).

8 Remiantis ginčijamu sprendimu, atitinkama mažmeninė rinka apima visus nediferencijuotus greitaeigio ryšio produktus, neatsižvelgiant į tai, ar jie tiekiami per ADSL (*Asymmetric Digital Subscriber Line*, asimetrinė skaitmeninė abonento linija), ar pasitelkiant kitą technologiją, ir kurie platinami „vartotojų rinkoje“, orientuojantis į namų ūkio ir ne namų ūkio klientus. Tačiau ši rinka neapima pritaikytųjų greitaeigės prieigos paslaugų, daugiausia orientuotų į „didelius vartotojus“ (ginčijamo sprendimo 153 konstatuojamoji dalis).

9 Dėl didmeninių rinkų Komisija pažymėjo, jog egzistuoja trys pagrindiniai didmeniniai pasiūlymai, t. y. vien *Telefónica* platinamas referencinis didmeninio atsietos prieigos prie vietinės linijos tarifo pasiūlymas, taip pat vien *Telefónica* platinamas regioninis didmeninis pasiūlymas (*GigADSL*, toliau – regioninis didmeninis produktas) ir keli nacionaliniai didmeniniai produktai, kurie platinami tiek *Telefónica* (ADSL-IP ir *ADSL-IP Total*, toliau – nacionalinis didmeninis produktas), tiek kitų operatorių, remiantis atsietą prieigą prie vietinės linijos ir (arba) regioniniu didmeniniu pasiūlymu (ginčijamo sprendimo 75 konstatuojamoji dalis).

<...>

14 Komisija padarė išvadą, kad nagrinėjamos didmeninės rinkos, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo tikslais, apima regioninį didmeninį produktą ir nacionalinį didmeninį produktą, išskyrus didmenines paslaugas per kabelį ir skirtingas ADSL technologijas (ginčijamo sprendimo 6 ir 208 konstatuojamosios dalys).

- 15 Remiantis ginčijamu sprendimu, atitinkamos didmeninės ir mažmeninės geografinės rinkos yra nacionalinės (Ispanijos teritorija) (ginčijamo sprendimo 209 konstatuojamoji dalis).
- 16 Toliau Komisija konstatavo, kad *Telefónica* užima dominuojančią padėtį nagrinėjamose didmeninėse rinkose (ginčijamo sprendimo 223–242 konstatuojamosios dalys). Anot jos, nagrinėjamu laikotarpiu *Telefónica* turėjo monopolį regioninių didmeninių produktų rinkoje ir užėmė daugiau kaip 84 % nacionalinio didmeninio produkto rinkos (ginčijamo sprendimo 223 ir 235 konstatuojamosios dalys). Remiantis ginčijamu sprendimu (243–277 konstatuojamosios dalys), *Telefónica* taip pat užėmė dominuojančią padėtį mažmeninėje rinkoje.
- 17 Komisija ištyrė, ar *Telefónica* piktnaudžiavo dominuojančia padėtimi nagrinėjamose rinkose (ginčijamo sprendimo 278–694 konstatuojamosios dalys). Šiuo klausimu Komisija nusprendė, kad *Telefónica* pažeidė EB 82 straipsnį, laikotarpiu nuo 2001 m. rugsėjo iki 2006 m. gruodžio mėn. nustatydamą nesąžiningas kainas savo konkurentams maržų mažinimo tarp mažmeninės greitaieigės prieigos kainų Ispanijos „vartotojų“ rinkoje ir didmeninės greitaieigės prieigos kainų regioniniu bei nacionaliniu lygiu forma (ginčijamo sprendimo 694 konstatuojamoji dalis).

<...>

- 24 Be to, Komisija konstatavo, kad nagrinėjamu atveju buvo paveikta valstybių narių tarpusavio prekyba, nes *Telefónica* tarifų politika buvo susijusi su dominuojančią padėtį užimančio operatoriaus prieigos paslaugomis, padengusiomis visą Ispanijos teritoriją, kuri sudaro didelę vidaus rinkos dalį (ginčijamo sprendimo 695–697 konstatuojamosios dalys).
- 25 Apskaičiuodama baudos dydį, Komisija ginčijamame sprendime taikė [1998 m. gairėse] aprašytą metodą.
- 26 Pirmiausia Komisija įvertino pažeidimo sunkumą ir poveikį bei atitinkamos geografinės rinkos dydį. Dėl pažeidimo sunkumo ji nusprendė, kad kalbama apie kvalifikuotą beveik monopolinę padėtį užimančios įmonės piktnaudžiavimą, kuris, atsižvelgiant į 1998 m. gaires, kvalifikuotinas kaip „labai sunkus“ (ginčijamo sprendimo 739–743 konstatuojamosios dalys). Ginčijamo sprendimo 744–750 konstatuojamosiose dalyse Komisija atskyrė šią bylą ir 2003 m. gegužės 21 d. Komisijos sprendimą 2003/707/EB dėl [SESV 102] straipsnio taikymo procedūros (byla COMP/C 1/37.451, 37.578, 37.579 – *Deutsche Telekom AG*) (OL L 263, p. 9; toliau – Komisijos sprendimas *Deutsche Telekom*), kur *Deutsche Telekom* piktnaudžiavimas, kurį irgi sudarė maržų mažinimas, nebuvo kvalifikuotas kaip „labai sunkus“, kaip tai suprantama pagal 1998 m. gaires. Toliau, kiek tai susiję su konstatuoto pažeidimo poveikiu, Komisija atsižvelgė į aplinkybę, kad atitinkamos rinkos turi didelę ekonominę vertę, kad joms tenka lemiamas vaidmuo kuriant informacinę visuomenę ir kad *Telefónica* piktnaudžiavimas stipriai paveikė mažmeninę rinką (ginčijamo sprendimo 751 ir 753 konstatuojamosios dalys). Galiausiai dėl atitinkamo geografinės rinkos dydžio Komisija, be kita ko, pažymėjo, kad Ispanijos greitaieigės prieigos rinka yra penkta pagal dydį greitaieigės prieigos rinka Europos Sąjungoje ir kad nors maržų mažinimo aplinkybės neišvengiamai susijusios su vienintele valstybe nare, šis mažinimas trukdo kitose valstybėse narėse įsteigtiems operatoriams įeiti į greitai augančią rinką (ginčijamo sprendimo 754 ir 755 konstatuojamosios dalys).
- 27 Pagal ginčijamą sprendimą nustačius 90 000 000 eurų pradinę baudą, buvo atsižvelgta į aplinkybę, kad ištirto laikotarpio pabaigoje ir, konkrečiai kalbant, priėmus Komisijos sprendimą *Deutsche Telekom*, piktnaudžiavimo veiksmų sunkumas tapo dar akivaizdesnis (ginčijamo sprendimo 756 ir 757 konstatuojamosios dalys). Pradinei baudai buvo pritaikytas 1,25 dauginimo koeficientas, siekiant atsižvelgti į didelį *Telefónica* ekonominį pajėgumą ir užtikrinti pakankamą baudos atgrasantį poveikį, todėl pradinė bauda sudarė 112 500 000 eurų (ginčijamo sprendimo 758 konstatuojamoji dalis).

- 28 Antra, kadangi pažeidimas truko nuo 2001 m. rugsėjo iki 2006 m. gruodžio mėn., t. y. penkerius metus ir keturis mėnesius, Komisija 50 % padidino pradinę baudą. Taigi pagrindinė bauda sudarė 168 750 000 eurų (ginčijamo sprendimo 759–761 konstatuojamosios dalys).
- 29 Trečia, atsižvelgusi į turimus įrodymus, Komisija nusprendė, kad nagrinėjamu atveju galima vadovautis tam tikrų lengvinančių aplinkybių buvimu, nes pažeidimas buvo padarytas bent jau dėl neatsargumo. Taigi *Telefónica* bauda buvo sumažinta 10 %, dėl to ji sudarė 151 875 000 eurų (ginčijamo sprendimo 765–766 konstatuojamosios dalys).“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 10 Ieškiniu (jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2007 m. spalio 1 d.) apeliančės prašė panaikinti ginčijamą sprendimą, o jei šis reikalavimas nebūtų patenkintas – panaikinti arba sumažinti Komisijos skirtą baudą.
- 11 Grįsdamos savo pagrindinius reikalavimus, apeliančės nurodė šešis pagrindus, susijusius atitinkamai su teisės į gynybą pažeidimu, faktų ir teisės klaidomis, padarytomis apibrėžiant atitinkamas didmenines rinkas, faktų ir teisės klaidomis, padarytomis nustatant jų dominuojančią padėtį atitinkamose rinkose, teisės klaidomis, padarytomis taikant [SESV 102] straipsnį, kiek tai susiję su jų piktnaudžiavimo veiksmais, faktų ir (arba) faktų vertinimo klaidomis bei teisės klaidomis, kiek tai susiję su jų piktnaudžiavimo veiksmais ir jų antikonkurenciniu poveikiu, ir galiausiai su [SESV 102] straipsnio taikymu *ultra vires* ir subsidiarumo, proporcingumo, teisinio saugumo, lojalaus bendradarbiavimo ir gero administravimo principų pažeidimu.
- 12 Grįsdamos savo papildomus reikalavimus, apeliančės nurodė du ieškinio pagrindus. Pirmasis buvo susijęs su faktų ir teisės klaidomis bei Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies pažeidimu, taip pat teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių principų pažeidimu. Antrasis pagrindas, kuris pateiktas tam atvejui, jei nebūtų patenkintas pirmasis papildomas reikalavimas, buvo susijęs su faktų ir teisės klaidomis bei su proporcingumo, vienodo požiūrio, baudmių individualizavimo principų ir pareigos motyvuoti nustatant baudos dydį pažeidimu.
- 13 Atitinkamai 2008 m. liepos 31 d. ir 2011 m. vasario 28 d. nutartimis, pirma, *Asociación de usuarios de servicios bancarios (Ausbanc Consumo)* (toliau – *Ausbanc Consumo*) ir *France Telecom* bei, antra, *European Competitive Telecommunications Association* (toliau – ECTA) buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 14 Bendrasis Teismas atmetė kiekvieną iš šių ieškinio pagrindų ir visą ieškinį.

Šalių reikalavimai Teisingumo Teisme

- 15 Apeliančės Teisingumo Teismo prašo:

— Pagrindiniai reikalavimai:

- visiškai ar iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą,
- atsižvelgiant į turimą informaciją, visiškai arba iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą,
- remiantis SESV 261 straipsniu panaikinti arba sumažinti baudą,
- panaikinti arba sumažinti baudą dėl pernelyg ilgos proceso Bendrajame Teisme trukmės ir

- priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos ir šalių, įstojusių į bylą šioje instancijoje ir Bendrajame Teisme.
 - Nepatenkinus šių reikalavimų, jei šiame procedūros etape to padaryti negalima:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo išspręstus teisės klausimus,
 - remiantis SESV 261 straipsniu panaikinti arba sumažinti baudą,
 - priteisti bylinėjimosi išlaidas iš Komisijos ir šalių, įstojusių į bylą šioje instancijoje ir Bendrajame Teisme.
 - Bet kuriuo atveju leisti pagal SESV 15 straipsnį susipažinti su 2011 m. gegužės 23 d. Bendrajame Teisme įvykusio posėdžio stenograma ar garso įrašu, taip pat surengti teismo posėdį.
- 16 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- pripažinti apeliacinį skundą nepriimtiniu visą ar iš dalies arba atmesti kaip nepagrįstą,
 - nepatenkinus šio reikalavimo, jeigu apeliacinis skundas būtų priimtas, bet kuriuo atveju atmesti ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo ir
 - priteisti iš apeliančių šioje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas.
- 17 *Ausbanc Consumo* Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir patvirtinti visą skundžiamą sprendimą,
 - priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas ir
 - bet kuriuo atveju leisti pagal SESV 15 straipsnį susipažinti su 2011 m. gegužės 23 d. Bendrajame Teisme įvykusio posėdžio stenograma ar garso įrašu.
- 18 *France Telecom* Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti visą apeliacinį skundą,
 - priteisti apeliančių bylinėjimosi šioje instancijoje ir Bendrajame Teisme išlaidas ir
 - surengti teismo posėdį.
- 19 ECTA Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą,
 - taip pat atmesti papildomus apeliančių reikalavimus, kuriais prašoma panaikinti arba sumažinti baudą,
 - priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 20 Grįsdamos savo apeliacinį skundą, apeliančės nurodo dešimt skundžiamo sprendimo panaikinimo pagrindų.
- 21 Pirmiausia reikia išnagrinėti Komisijos pateiktą viso apeliacinio skundo nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą ir apeliančių bei *Ausbanc Consumo* pateiktus prašymus leisti susipažinti su Bendrojo Teismo posėdžio stenograma ar garso įrašu.

Dėl Komisijos pateikto prieštaravimo, grindžiamo viso apeliacinio skundo nepriimtumu

- 22 Komisija tvirtina, kad apeliacinis skundas nepriimtinas, ir pateikia tokius argumentus.
- 23 Pirma, Komisija pažymi, kad apeliacinis skundas yra labai ilgas ir pasikartojantis, jame dažnai kiekviename puslapyje nurodyti keli pagrindai, todėl atrodo, kad apeliaciniame skunde yra keli šimtai pagrindų, o tai būtų rekordas Sąjungos teismų praktikoje.
- 24 Antra, apeliaciniame skunde beveik sistemingai siekiama, kad faktinės aplinkybės būtų išnagrinėtos iš naujo, tvirtinant, jog Bendrasis Teismas taikė „klaidingą teisinį kriterijų“.
- 25 Trečia, pagrindai pernelyg dažnai pateikiami kaip paprasti, nepagrįsti teiginiai.
- 26 Ketvirta, Komisija mano, kad apeliančės, viena vertus, dažnai kritikuoja ginčijamą, o ne skundžiamą sprendimą, ir, kita vertus, kai ši kritika iš tiesų skiriama skundžiamam sprendimui, jos praktiškai niekuomet neidentifikuoja konkrečių to sprendimo vietų ar punktų, kuriuose tariamai yra teisės klaidų.
- 27 Penkta, Komisija tvirtina, kad jai buvo labai sunku, netgi neįmanoma, pasinaudoti teise į gynybą, kai apeliacinis skundas suformuluotas taip painiai ir nesuprantamai, ir dėl to siūlo Teisingumo Teismui pripažinti visą apeliacinį skundą nepriimtinu.
- 28 Dėl papildomo reikalavimo pažymėtina, kad Komisija mano, jog netgi tais retais atvejais, kai apeliančės savo apeliaciniame skunde iškelia teisės klausimą, jų argumentai akivaizdžiai prieštarauja Teisingumo Teismo praktikai. Todėl ji Teisingumo Teismui siūlo priimant motyvuotą nutartį pripažinti, kad apeliacinis skundas yra akivaizdžiai nepagrįstas.
- 29 Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką iš SESV 256 straipsnio, Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmos pastraipos ir šio apeliacinio skundo pateikimo dieną galiojusios redakcijos Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies c punkto matyti, kad apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyti ginčijami skundžiamo sprendimo elementai ir teisiniai argumentai, kuriais konkrečiai šis prašymas grindžiamas, nes priešingu atveju apeliacinis skundas arba atitinkamas pagrindas gali būti pripažintas nepriimtinu (žr., be kita ko, Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, EU:C:2005:408, 426 punktą ir Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-280/08 P, EU:C:2010:603, 24 punktą).
- 30 Taigi šių reikalavimų neatitinka ir turi būti pripažintas nepriimtinu pagrindas, kuriam pagrįsti pateikti argumentai nėra pakankamai aiškūs ir tikslūs, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti jam pavestą teisėtumo kontrolę, visų pirma dėl to, kad pagrindinės aplinkybės, kuriomis pagrįstas šis apeliacinio skundo pagrindas, pakankamai nuosekliai ir suprantamai neišplaukia iš šio apeliacinio skundo teksto, kuris šiuo klausimu suformuluotas neaiškiai ir dviprasmiškai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Thyssen Stahl / Komisija*, C-194/99 P, EU:C:2003:527, 105 ir 106 punktus ir Sprendimo *Arkema / Komisija*, C-520/09 P, EU:C:2011:619, 61 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Teisingumo Teismas taip pat

nusprendė, kad kaip akivaizdžiai nepriimtinas turi būti atmestas apeliacinis skundas, kuriame nėra nuoseklios struktūros, apsiribojama bendrais teiginiais ir nepateikiama tikslių nuorodų į skundžiamos nutarties punktus, kuriuose galbūt padaryta teisės klaida (žr. Nutarties *Weber / Komisija*, C-107/07 P, EU:C:2007:741, 26–28 punktus).

- 31 Dėl apeliančių pateikto apeliacinio skundo pažymėtina, kad, kaip pabrėžia Komisija, jame yra daug pagrindų ir argumentų, kurie laikytini nepriimtinais. Tačiau negali būti manoma, kad visas šis apeliacinis skundas yra nepriimtinas. Iš tiesų kai kuriuose apeliaciniame skunde nurodytuose pagrinduose su reikiamu tikslumu identifikuojami skundžiamo sprendimo kritikuojami elementai ir pakankamai aiškiai pateikiami teisiniai argumentai, kuriais remiamasi. Todėl, nepaisant toliau konstatuotų trūkumų, reikia atmesti Komisijos pateiktą viso apeliacinio skundo nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą.

Dėl prašymų leisti susipažinti su Bendrojo Teismo posėdžio stenograma ar garso įrašu

- 32 Remdamosi SESV 15 straipsniu, apeliančės ir *Ausbanc Consumo* pateikė prašymus leisti susipažinti su Bendrajame Teisme 2011 m. gegužės 23 d. įvykusio posėdžio stenograma ar garso įrašu.
- 33 Šiuo klausimu Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad apeliaciniame skunde reikalaujama visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą, koks jis yra rezoliucinėje dalyje.
- 34 Tačiau apeliančių ir *Ausbanc Consumo* prašymais leisti susipažinti su dokumentais nesiekama visiškai arba iš dalies panaikinti skundžiamą sprendimą. Be to, šios šalys nepaaiškina, kokiais tikslais norėtų, kad joms būtų leista susipažinti su Bendrajame Teisme 2011 m. gegužės 23 d. įvykusio posėdžio stenograma ar garso įrašu, ir kiek galimybė susipažinti su šiais dokumentais galėtų būti joms naudinga, kiek tai susiję su jų reikalavimais atitinkamai panaikinti skundžiamą sprendimą ir atmesti apeliacinį skundą.
- 35 Todėl apeliančių ir *Ausbanc Consumo* pateiktus prašymus leisti susipažinti su dokumentais reikia atmesti kaip nepriimtinius.

Dėl argumento, kad Bendrasis Teismas pažeidė savo pareigą vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija

- 36 Apeliacinio skundo penktojo pagrindo penktoje dalyje apeliančės tvirtina, kad, kiek tai susiję su piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi vertinimu ir jo poveikiu konkurencijai, Bendrasis Teismas pažeidė savo pareigą vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija, kaip tai suprantama pagal 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnį.
- 37 Be to, apeliančės daug kartų pakartoja šį argumentą, kad Bendrasis Teismas neįvykdė savo pareigos vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija, kiek tai susiję su pažeidimo nustatymu, visų pirma jų antrajame ir trečiajame apeliacinio skundo pagrinduose.
- 38 Kadangi šie argumentai yra identiški arba iš esmės sutampa, juos reikia nagrinėti kartu ir prieš nagrinėjant kitus apeliacinio skundo pagrindus.
- 39 Pirmiausia reikia priminti teisinės gynybos priemonių, Sąjungos teisėje numatytų siekiant užtikrinti veiksmingą teisminę gynybą įmonėms, kurioms Komisijos sprendimu skirta bauda už konkurencijos taisyklių pažeidimą, pagrindines charakteristikas.

- 40 Veiksmingos teisinės gynybos principas yra bendrasis Sąjungos teisės principas, kuris šiuo metu įtvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnyje ir Sąjungos teisėje atitinka EŽTK 6 straipsnio 1 dalį (žr. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, C-386/10 P, EU:C:2011:815, 51 punktą; Sprendimo *Otis ir kt.*, C-199/11, EU:C:2012:684, 47 punktą ir Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 36 punktą).
- 41 Primintina, kad nors, kaip tai patvirtina ESS 6 straipsnio 3 dalis, EŽTK pripažįstamos pagrindinės teisės, kaip bendrieji principai, yra Sąjungos teisės dalis ir nors Chartijos 52 straipsnio 3 dalimi reikalaujama joje įtvirtintoms teisėms, atitinkančioms EŽTK užtikrinamas teisės, suteikti tą pačią prasmę ir apimtį kaip ir toms, kurias suteikia minėta konvencija, pastaroji tol, kol prie jos Sąjunga neprisijungė, nėra į Sąjungos teisės sistemą formaliai integruotas teisės instrumentas (žr. Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, EU:C:2013:522, 32 punktą).
- 42 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, Sąjungos teisėje numatyta Komisijos sprendimų, susijusių su SESV 102 straipsnio taikymo procedūromis, teisinės kontrolės sistema, pagal kurią suteikiamos visos pagal Chartijos 47 straipsnį reikalaujamos garantijos (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, EU:C:2011:815, 67 punktą ir Sprendimo *Otis ir kt.*, EU:C:2012:684, 56 ir 63 punktus). Ši teisinės kontrolės sistema pasireiškia SESV 263 straipsnyje nustatyta institucijų aktų teisėtumo kontrole, kuri pagal SESV 261 straipsnį gali būti papildyta neribota jurisdikcija, kiek tai susiję su reglamentuose numatytais sankcijomis.
- 43 Dėl Komisijos sprendimų konkurencijos teisės srityje teisėtumo kontrolės pažymėtina, kad SESV 263 straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose nustatyta, jog Teisingumo Teismas prižiūri Komisijos priimtų teisės aktų, galinčių turėti teisinių padarinių trečiosioms šalims, teisėtumą ir šiuo tikslu jo jurisdikcijai priklauso nagrinėti ieškinius dėl kompetencijos trūkumo, esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, Sutarčių ar kurios nors su jų taikymu susijusios teisės normos pažeidimo arba piktnaudžiavimo įgaliojimais. Remiantis SESV 256 straipsniu, Bendrasis Teismas pirmąją instanciją kontroliuoja Komisijos sprendimų konkurencijos teisės srityje teisėtumą, kaip numatyta SESV 263 straipsnyje.
- 44 Šią teisėtumo kontrolę, remiantis SESV 261 straipsniu, papildoma neribota jurisdikcija, kiek tai susiję su vienkartinėmis ir periodinėmis baudomis, kurias Komisija skiria už konkurencijos taisyklių pažeidimus. Reglamento Nr. 17 17 straipsnyje, kurį pakeitė Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnis, nurodyta, kad Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją priimti sprendimą dėl ieškinių, pareikštų dėl sprendimų, kuriais Komisija yra nustačiusi vienkartinę ar periodinę baudą, o tai reiškia, kad jis gali panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę baudą.
- 45 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad teisėtumo kontrolė taikoma visiems Komisijos sprendimams, susijusiems su procedūromis pagal SESV 102 straipsnį, o Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnyje numatyta neribota jurisdikcija taikoma tik tokių sprendimų dalims, kuriose nustatoma vienkartinė ar periodinė bauda.
- 46 Kadangi apeliacinio skundo penktojo pagrindo penkta dalis skirta ginčijamo sprendimo dalims, susijusioms su pažeidimo nustatymu, apeliančių argumentą dėl pareigos vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, pažeidimo reikia suprasti taip, kad jis susijęs su Bendrojo Teismo nagrinėjamu atveju vykdoma SESV 263 straipsnyje numatyta teisėtumo kontrole.
- 47 Apeliantės iš esmės tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė jam tenkančią pareigą vertinant piktnaudžiavimą ir jo poveikį konkurencijai vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį. Konkrečiai kalbant, apeliantės priekaištuoja Bendrajam Teismui, kad šis atmetė jų argumentus po to, kai skundžiamo sprendimo 211, 220, 223, 244, 251 ir 263 punktuose konstatavo akivaizdžios Komisijos klaidos nebuvimą. Šiuo atžvilgiu apeliantės pateikia tris kaltinimus.

- 48 Pateikdamos pirmąją kaltinimą apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas atliko ribotą akivaizdžios aplinkybių, kurios nėra pagrindas atlikti sudėtingus ekonominius vertinimus, vertinimo klaidos kontrolę.
- 49 Pateikdamos antrąją kaltinimą apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas, siekdamas išvengti nagrinėjimo, ar Komisijos pateikti įrodymai patvirtina išvadas, kurias ji padarė išnagrinėjusi sudėtingą ekonominę situaciją pagal Sprendimą *Komisija / Tetra Laval* (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39 punktas), nepagrįstai apsiribojo akivaizdžios vertinimo klaidos kontrole.
- 50 Pateikdamos trečiąją kaltinimą apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas, net ir esant sudėtingiems ekonominiams klausimams, turi atlikti kontrolę pasinaudodamas neribota jurisdikcija pagal EŽTK 6 straipsnį, kaip išaiškinta Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendime *A. Menarini Diagnostics S.r.l. prieš Italiją* (Nr. 43509/08, 2011 m. rugsėjo 27 d.), kuriame akivaizdžios vertinimo klaidos kriterijaus nėra.
- 51 Remiantis Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika, laikantis EŽTK 6 straipsnio neatmetama galimybė, kad per administracinio pobūdžio procedūrą „bausmę“ pirmiausia skirtų administracinę instituciją. Tačiau pagal ją reikalaujama, kad administracinės institucijos, neatitinkančios EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje numatytų sąlygų, sprendimą vėliau galėtų persvarstyti neribotą jurisdikciją turintis teismas (EŽTT sprendimo *Segame SA prieš Prancūziją*, Nr. 4837/06, 55 punktas, EŽTK 2012, ir minėto Sprendimo *A. Menarini Diagnostics prieš Italiją* 59 punktas).
- 52 Taip pat iš Europos Žmogaus Teisių Teismo praktikos matyti, kad vienas iš neribotą jurisdikciją turinčios teisminės institucijos požymių yra teisė pakeisti priimtą sprendimą visais klausimais tiek dėl faktinių aplinkybių, tiek dėl teisės. Tokia institucija turi turėti kompetenciją gilintis į visus fakto ir teisės klausimus, svarbius nagrinėjant ginčą, dėl kurio į ją kreiptasi (žr., be kita ko, minėto EŽTT sprendimo *A. Menarini Diagnostics prieš Italiją* 59 punktą ir Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, EU:C:2013:522, 35 punktą).
- 53 Iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad SESV 263 straipsnyje Sutartyse nustatyta teisėtumo kontrolė reiškia, kad Sąjungos teismas vykdo ir teisės, ir faktų klausimų, taip pat argumentų, kuriuos nurodo ieškovai nesutikdami su ginčijamu sprendimu, kontrolę ir kad jis turi teisę vertinti įrodymus, panaikinti minėtą sprendimą ir pakeisti baudų dydžius (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, EU:C:2013:522, 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 54 Taigi Teisingumo Teismas jau turėjo progą pažymėti, kad nors tose srityse, kuriose atliekami sudėtingi ekonominiai vertinimai, Komisija turi diskreciją ekonomikos srityje, tai nereiškia, kad Sąjungos teismas turi susilaikyti nuo Komisijos pateikto ekonominių duomenų aiškinimo kontrolės. Iš tikrųjų Sąjungos teismas turi, be kita ko, patikrinti ne tik pateiktų įrodymų faktinį teisingumą, patikimumą ir nuoseklumą, bet ir tai, ar šie įrodymai apima visus reikšmingus duomenis, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą situaciją, ir ar jie gali pagrįsti jais remiantis padarytas išvadas (Sprendimo *Komisija / Tetra Laval*, EU:C:2005:87, 39 punktas; Sprendimo *Chalkor / Komisija*, EU:C:2011:815, 54 punktas ir Sprendimo *Otis ir kt.*, EU:C:2012:684, 59 punktas).
- 55 Be to, tai, kad teismas savo iniciatyva nekontroliuoja viso ginčijamo sprendimo, nepažeidžia veiksmingos teisminės gynybos principo. Šio principo laikymasis nereikalauja, kad Bendrasis Teismas, kuris, žinoma, turi pareigą atsakyti į nurodytus ieškinio pagrindus ir vykdyti ir teisės, ir faktų klausimų kontrolę, savo iniciatyva turėtų iš naujo išsamiai išnagrinėti bylą (Sprendimo *Chalkor / Komisija*, EU:C:2011:815, 66 punktas ir Sprendimo *Kone ir kt. / Komisija*, EU:C:2013:696, 32 punktas).

- 56 Taigi Sąjungos teismas teisėtumo kontrolę turi atlikti remdamasis ieškovo nurodytomis aplinkybėmis pateiktiems ieškinio pagrindams pagrįsti ir negali remtis Komisijos turima diskrecija, kiek tai susiję su šių aplinkybių vertinimu, kad atsisakytų vykdyti išsamią teisės ir faktų klausimų kontrolę (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, EU:C:2011:815, 62 punktą ir Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, EU:C:2013:522, 37 punktą).
- 57 Atsižvelgiant į šiuos požymius, SESV 263 straipsnyje numatyta teisėtumo kontrolė tenkina EŽTK 6 straipsnio 1 dalyje, kuri Sąjungos teisėje atitinka Chartijos 47 straipsnį, įtvirtinto veiksmingos teisminės gynybos principo reikalavimus (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, EU:C:2011:815, 67 punktą; Sprendimo *Otis ir kt.*, EU:C:2012:684, 56 punktą ir Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, EU:C:2013:522, 38 punktą).
- 58 Nagrinėjamu atveju apeliančės apsiriboja bendru tvirtinimu, kad padaryta teisės klaida, susijusi su Bendrojo Teismo atliktu Komisijos pateiktų įrodymų nagrinėjimu, tačiau nepaaiškinamas šios galimos Bendrojo Teismo padarytos klaidos pobūdis, visų pirma kiek tai susiję su šio sprendimo 54 punkte nustatytais sąlygomis. Taigi jos netvirtina, kad Bendrasis Teismas nepatikrino pateiktų įrodymų faktinio teisingumo, patikimumo ir nuoseklumo, taip pat neteigia, kad Bendrojo Teismo patikrinti įrodymai neapima visų esminių duomenų, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant sudėtingą ekonominę situaciją. Be to, jos nepaaiškina, kaip Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą išvadose, padarytose skundžiamo sprendimo 211, 220, 223, 244, 251 ir 263 punktuose bei su jais susijusiuose svarstymuose.
- 59 Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad vykdydamas SESV 263 straipsnyje numatytą teisėtumo kontrolę Bendrasis Teismas neapsiribojo akivaizdžių vertinimo klaidų patikrinimu, o iš tiesų atliko išsamią ginčijamo sprendimo kontrolę teisės ir faktų klausimais, atsižvelgdamas į apeliančių nurodytus pagrindus, ir dėl to laikėsi kontrolės pasinaudojant neribota jurisdikcija, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, reikalavimų (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Chalkor / Komisija*, EU:C:2011:815, 82 punktą ir Sprendimo *KME ir kt. / Komisija*, C-272/09 P, EU:C:2011:810, 109 punktą).
- 60 Todėl kaip nepagrįstus reikia atmesti argumentą, kad Bendrasis Teismas neįvykdė savo pareigos vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija, kiek tai susiję su pažeidimo nustatymu, ir apeliacinio skundo penktojo pagrindo penktą dalį.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo ir devintojo pagrindų, grindžiamų teisės į gynybą pažeidimu

- 61 Pirmajame pagrinde apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisę į gynybą. Šį pagrindą sudaro keturios dalys.
- 62 Devintasis apeliančių nurodytas pagrindas grindžiamas pernelyg ilga proceso Bendrajame Teisme trukme. Atsižvelgiant į tai, kad dalis jame nurodytų argumentų beveik identiški pateiktiesiems pirmojo pagrindo pirmoje dalyje, juos reikia nagrinėti kartu.
- Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmos dalies ir devintojo pagrindo, susijusių su neproporcinga proceso trukme
- 63 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ir devintajame pagrinde apeliančės tvirtina, kad proceso Bendrajame Teisme trukmė yra neproporcinga, o tai pažeidžia jų pagrindinę teisę į veiksmingą teisminę gynybą per protingą laiką, garantuojamą Chartijos 47 straipsniu ir EŽTK 6 straipsniu.
- 64 Nors apeliančės prašo panaikinti skundžiamą sprendimą arba, nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti tą sprendimą tiek, kiek juo patvirtina joms skirta bauda, arba sumažinti skirtą baudą, reikia pažymėti, kad, nesant įrodymų, jog pernelyg ilga proceso Bendrajame Teisme trukmė turėjo įtakos bylos baigčiai, bylos nagrinėjimo per protingą terminą principo pažeidimas negali lemti skundžiamo sprendimo

panaikinimo. Iš tiesų, jeigu sprendimo priėmimo protingo termino nesilaikymas neturėjo įtakos bylos baigčiai, skundžiamo sprendimo panaikinimas neatitaisys Bendrojo Teismo padaryto veiksmingos teisminės gynybos principo pažeidimo (Sprendimo *Gascogne Sack Deutschland / Komisija*, C-40/12 P, EU:C:2013:768, 81 ir 82 punktai; Sprendimo *Kendrion / Komisija*, C-50/12 P, EU:C:2013:771, 82 ir 83 punktai ir Sprendimo *Groupe Gascogne / Komisija*, C-58/12 P, EU:C:2013:770, 81 ir 82 punktai).

- 65 Nagrinėjamu atveju apeliantės Teisingumo Teismui nepateikė jokių įrodymų, patvirtinančių, jog tai, kad Bendrasis Teismas nesilaikė sprendimo priėmimo protingo termino, galėjo turėti įtakos jo nagrinėto bylos baigčiai. Visų pirma jų argumentai, kad proceso trukmė sutrukdė joms pateikti apeliacinį skundą prieš paskelbiant Sprendimą *TeliaSonera Sverige* (C-52/09, EU:C:2011:83), neleidžia daryti išvados, kad ginčo, kurį Bendrasis Teismas nagrinėjo šioje byloje, baigtis galėjo būti kitokia.
- 66 Kadangi tuo atveju, jei nebus patenkintas pagrindinis reikalavimas, apeliantės Teisingumo Teismo prašo sumažinti joms skirtą baudą, reikia priminti, kad dėl Sąjungos teismo padaryto Chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje įtvirtintos pareigos teismui pateiktas bylas išnagrinėti per kuo trumpesnę laiką pažeidimo Bendrajame Teisme turi būti pareiškiamas ieškinys dėl žalos atlyginimo, nes toks ieškinys yra veiksminga priemonė. Taigi, reikalavimas atlyginti žalą, atsiradusią dėl Bendrojo Teismo pareigos išnagrinėti bylą per kuo trumpesnę laiką nesilaikymo, negali būti tiesiogiai su apeliaciniu skundu pateiktas Teisingumo Teismui, o turi būti pateiktas pačiam Bendrajam Teismui (Sprendimo *Gascogne Sack Deutschland / Komisija*, EU:C:2013:768, 86–90 punktai; Sprendimo *Kendrion / Komisija*, EU:C:2013:771, 91–95 punktai ir Sprendimo *Groupe Gascogne / Komisija*, EU:C:2013:770, 80–84 punktai).
- 67 Bendrasis Teismas, turintis jurisdikciją pagal SESV 256 straipsnio 1 dalį ir gavęs reikalavimą atlyginti žalą, tokį reikalavimą turi išnagrinėti kitoje kolegijoje nei ta, kuri išsprendė bylą, kurios nagrinėjimo trukmė kritikuojama (Sprendimo *Groupe Gascogne / Komisija*, EU:C:2013:770, 90 punktas).
- 68 Nagrinėjamu atveju apeliaciniame skunde nėra reikalingos informacijos apie tai, kaip vyko procesas pirmojoje instancijoje; remdamasis tokia informacija Teisingumo Teismas galėtų nustatyti, ar minėto proceso trukmė buvo neprotinga.
- 69 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma dalis ir devintasis pagrindas turi būti atmesti.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antros dalies, grindžiamos teisės klaidomis, padarytomis pripažįstant kai kuriuos prieduose esančius argumentus nepriimtinais

- 70 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes, pirma, skundžiamo sprendimo 62 ir 63 punktuose nusprendė, kad į ieškinio ir dubliko priedus atsižvelgiama tik tiek, kiek jais pagrindžiami ar papildomi pagrindai arba argumentai, aiškiai nurodyti ieškovių pateiktuose dokumentuose, ir, antra, to sprendimo 231, 250 ir 262 punktuose taikydamas minėtą principą pripažino nepriimtinais tuose prieduose esančius kai kuriuos argumentus, susijusius su galutinės vertės apskaičiavimu, vidutine abonementų trukme ir kelių sąnaudų pozicijų įtraukimu į skaičiavimus du kartus.
- 71 Pažymėtina, kad minėtuose punktuose Bendrasis Teismas taikė skundžiamo sprendimo 58 punkte primintą ir Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnyje bei Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą procesinę taisyklę, kad svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ieškinys, turi būti bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai nurodytos pačiame ieškinio tekste, kaip pažymi generalinis advokatas savo išvados 26 punkte.

72 Kalbant apie apeliančių argumentą, jog Bendrasis Teismas negalėjo iš jų reikalauti, kad jos į ieškinį įtrauktų visus ekonominius skaičiavimus, pagrindžiančius jų argumentus, konstatuotina, kad jos su reikiamu tikslumu neidentifikuoja Bendrojo Teismo padarytos klaidos. Dėl šios priežasties, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą teismo praktiką, minėtas argumentas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

73 Todėl reikia atmesti apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antrą dalį kaip iš dalies nepagrįstą ir iš dalies nepriimtina.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečios dalies, grindžiamos teisės klaidomis, padarytomis pripažįstant argumentus dėl nacionalinės ir regioninės prieigos infrastruktūros nebūtinumo nepriimtinais

74 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečioje dalyje apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 182 punkte iškraipė faktus ir pažeidė teisę į gynybą, nes, vertindamas jų elgesio poveikį, nusprendė, kad jos nesirėmė didmeninių produktų nebūtinumu.

75 Konstatuotina, kad, kaip pažymi generalinis advokatas savo išvados 27 punkte, šis argumentas yra netinkamas, nes apeliančių rėmimasis didmeninių produktų nebūtinumu yra platesnio argumentavimo, kai Teisingumo Teismui buvo siūloma tais atvejais, kai piktnaudžiaujant atsisakoma teikti paslaugas, taikyti Teisingumo Teismo sprendime *Bronner* (C-7/97, EU:C:1998:569) nustatytus kriterijus, dalis. Kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 180 ir 181 punktų, piktnaudžiavimu pasireiškiantis elgesys, kuriuo kaltinamos apeliantės ir kurio esmė – tarifinės žirklių, yra kita savarankiška piktnaudžiavimo forma, nei atsisakymas teikti paslaugas, dėl to Sprendime *Bronner* (EU:C:1998:569) nustatyti kriterijai nagrinėjamu atveju buvo netaikytini (Sprendimo *TeliaSonera Sverige*, C-52/09, EU:C:2011:83, 55–58 punktai).

76 Todėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip netinkamą.

Dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtos dalies, grindžiamos teisės į gynybą ir nekaltumo prezumpcijos pažeidimu

77 Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė teisę į gynybą ir nekaltumo prezumpciją, nes, kiek tai susiję su kai kuriais ginčijamame sprendime esančiais argumentais, kurių Komisija nebuvo nurodžiusi pranešime apie kaltinimus, nusprendė, kad apeliantės turi įrodyti, jog išvada, kurią Komisija padarė savo sprendime, būtų buvusi kitokia, jei šie argumentai būtų buvę atmesti.

78 Konstatuotina, kad apeliančių argumentuose šiuo klausimu nėra aiškių nuorodų į skundžiamo sprendimo punktus, kuriuose galbūt padaryta teisės klaidų.

79 Todėl, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą nusistovėjusią teismo praktiką, apeliacinio skundo pirmojo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti kaip nepriimtina.

80 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina, iš dalies netinkamą ir iš dalies nepagrįstą, o devintąjį pagrindą – kaip nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo antrojo pagrindo, grindžiamo teisės klaidomis, padarytomis apibrėžiant atitinkamas didmenines rinkas

- 81 Apeliacinio skundo antrajame pagrinde apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas, apibrėždamas atitinkamas didmenines rinkas, padarė teisės klaidų. Komisija, ECTA, *France Telecom* ir *Ausbanc Consumo* pateikia nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą.
- 82 Pirmiausia konstatuotina, kad šiame pagrinde pateiktuose argumentuose su reikiamu tikslumu neidentifikuojamos Bendrojo Teismo tariamai padarytos klaidos, tik pateikiami bendri nepatvirtinti teiginiai iš esmės apie nekaltumo prezumpcijos ir įrodinėjimo našta reglamentuojančių taisyklių pažeidimą, todėl, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą teismo praktiką, jie turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 83 Antra, apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 117 punkte padarė klaidą dėl kelių faktinių aplinkybių vertinimų, susijusių su didelėmis investicijomis, kurių reikia norint naudoti atsietą prieigą prie vietinės linijos.
- 84 Primintina, kad pagal SESV 256 straipsnį ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnį apeliacinis skundas dėl Bendrojo Teismo sprendimų gali būti paduodamas tik teisės klausimais. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas konstatuoti ir vertinti faktus ir iš principo nagrinėti įrodymus, kuriais jis grindžia tuos faktus. Taigi toks vertinimas, išskyrus šių įrodymų iškraipymo atvejus, nėra teisės klausimas, kuriam taikoma Teisingumo Teismo kontrolė (Sprendimo *Moser Baer India / Taryba*, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 32 punktas ir jame nurodyta teismo praktika ir Sprendimo *E.ON Energie / Komisija*, C-89/11 P, EU:C:2012:738, 64 punktas).
- 85 Atsižvelgiant į šią teismo praktiką, apeliančių argumentus apie investicijas, kurios yra būtinos norint naudoti atsietą prieigą prie vietinės linijos, reikia atmesti kaip nepriimtinius.
- 86 Trečia, apeliančės ginčija skundžiamo sprendimo 115 ir paskesniuose punktuose atliktą faktinių aplinkybių vertinimą, kurio pabaigoje – minėto sprendimo 134 punkte – Bendrasis Teismas nusprendė, kad Komisija pagrįstai nepriskyrė atsietos prieigos prie vietinės linijos nagrinėjamai atitinkamai rinkai. Konkrečiai kalbant, apeliančės mano jog vertinimas, kad operatorius turi turėti kritinę masę, kad galėtų atlikti dideles investicijas, yra būtinas norint naudoti atsietą prieigą prie vietinės linijos, yra klaidingas.
- 87 Ketvirta, apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė vertinimo klaidą, nes skundžiamo sprendimo 123 punkte pritarė Komisijos nuomonei, kad siekiant apibrėžti atitinkamą rinką reikalaujamas pakeičiamumas turi būti įmanomas per trumpą laiką. Apeliančių teigimu, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad SSNIP testas („small but significant and non transitory increase in price“, nedidelio, bet reikšmingo ir netrumpalaikio kainų padidavimo testas) turi būti taikomas konkrečiu laikotarpiu.
- 88 Penkta, apeliančės kritikuoja skundžiamą sprendimą, nes Bendrasis Teismas, pasak jų, nusprendė, kad asimetrinis didmeninių produktų pakeičiamumas negalimas.
- 89 Kadangi šiais argumentais siekiama ginčyti Bendrojo Teismo atliktą faktų vertinimą, juos, atsižvelgiant į šio sprendimo 84 punkte primintą teismo praktiką, reikia atmesti kaip nepriimtinius.
- 90 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, kaip pažymi generalinis advokatas savo išvados 12 punkte, Komisijos, ECTA, *France Telecom* ir *Ausbanc Consumo* pateiktą nepriimtiniu grindžiamą prieštaravimą reikia priimti, o visą antrąjį apeliacinio skundo pagrindą atmesti kaip nepriimtina.

Dėl apeliacinio skundo trečiojo pagrindo, grindžiamo teisės klaidomis, padarytomis vertinant dominuojančią padėtį

- 91 Apeliacinio skundo trečiajame pagrinde apeliančios tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, kai skundžiamo sprendimo 146 ir paskesniuose punktuose nustatė, kad *Telefónica* ir jos dukterinės bendrovės atitinkamose rinkose tariamai užima dominuojančią padėtį. Konkrečiai kalbant, apeliančios priekaištauja Bendrajam Teismui, kad šis dominuojančios padėties buvimą pagrindė didelėmis joms priklausančiomis atitinkamų rinkų dalimis, būtent 100 % regioninėje didmeninėje rinkoje ir 84 % nacionalinėje didmeninėje rinkoje, neatsižvelgęs į jų patiriamą faktinį konkurencinį spaudimą.
- 92 Šiuo atžvilgiu pakanka konstatuoti, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 156, 157 ir 160–167 punktuose išnagrinėjo apeliančių teiginius, kuriais jos siekė įrodyti atitinkamose rinkose egzistuojantį konkurencinį spaudimą, ir konstatavo, kad nė viena iš jų negalėjo paneigti to, kad jos šiose rinkose užima dominuojančią padėtį.
- 93 Kadangi savo argumentais apeliančios siekia užginčyti Bendrojo Teismo atliktą faktų vertinimą, juos, atsižvelgiant į šio sprendimo 84 punkte primintą teismo praktiką, reikia atmesti kaip nepriimtinas.
- 94 Todėl trečiasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl apeliacinio skundo ketvirtojo pagrindo, grindžiamo nuosavybės teisės, proporcingumo, teisinio saugumo ir teisėtumo principų pažeidimu, taip pat Sprendime „Bronner“ (EU:C:1998:569) suformuotos teismo praktikos nepaisymu

- 95 Ketvirtajame pagrinde apeliančios teigia, kad Bendrasis Teismas klaidingai konstatavo, jog jos pažeidė SESV 102 straipsnį, nors nebuvo visų piktnaudžiavimo atsisakant teikti paslaugas požymių, kuriuos Teisingumo Teismas apibrėžė Sprendime *Bronner* (EU:C:1998:569), ir visų pirma pirminių išteklių būtinumo. Taip pasielgęs Bendrasis Teismas pažeidė apeliančių nuosavybės teisę, taip pat proporcingumo, teisinio saugumo ir teisėtumo principus.
- 96 Kaip matyti iš šio sprendimo 74 punkto, skundžiamo sprendimo 180 ir 181 punktuose Bendrasis Teismas pažymėjo, kad kriterijai, kuriuos Teisingumo Teismas nustatė Sprendime *Bronner* (EU:C:1998:569), susiję piktnaudžiavimu atsisakant teikti paslaugas. Tačiau piktnaudžiavimas, kuriuo kaltinamos apeliančios ir kurio esmė – tarifinės žirkklės, yra kita savarankiška piktnaudžiavimo forma, nei atsisakymas teikti paslaugas (Sprendimo *TeliaSonera Sverige*, EU:C:2011:83, 56 punktas), kuriam netaikytini Sprendime *Bronner* (EU:C:1998:569) nustatyti kriterijai ir visų pirma pirminių išteklių būtinumas.
- 97 Apeliančios taip pat teigia, kad Bendrojo Teismo sprendimas netaikyti Sprendime *Bronner* (EU:C:1998:569) nustatytų kriterijų reiškia jų nuosavybės teisės ir proporcingumo, teisinio saugumo bei teisėtumo principų pažeidimą.
- 98 Neatsižvelgiant į tai, ar tokie teiginiai pagrįsti, konstatuotina, kad, kaip pabrėžia Komisija, apeliančios jų Bendrajame Teisme nepateikė.
- 99 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, Teisingumo Teisme vykstančiame apeliaciniame procese pirmą kartą nurodytas pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas. Apeliaciniame procese Teisingumo Teismo kompetencija apsiriboja Bendrojo Teismo atlikto pagrindų, kurie jame buvo apsvaistyti, vertinimo nagrinėjimu. Leidimas šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindą, kurio ji nebuvo nurodžiusi Bendrajame Teisme, reikštų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui, kurio kompetencija apeliaciniame procese yra ribota, nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Bendrasis Teismas (Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, EU:C:2005:408, 165 punktas ir nurodyta teismo praktika).

100 Todėl, kaip konstatuoja generalinis advokatas savo išvados 16 punkte, šiuos teiginius reikia atmesti kaip nepriimtinus.

101 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ketvirtasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo penktojo pagrindo, grindžiamo teisės klaidomis, padarytomis vertinant piktnaudžiavimą ir jo poveikį konkurencijai

102 Penktajame pagrinde apeliančės tvirtina, kad vertindamas piktnaudžiavimą ir jo poveikį konkurencijai Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų. Šį pagrindą sudaro šešios dalys.

103 Šio penktojo pagrindo penkta dalis šio sprendimo 60 punkte jau išnagrinėta ir atmesta kaip nepagrįsta.

Dėl penktojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos teisės klaidomis, padarytomis taikant tarifinių žirklių testą

104 Grįsdamos penktojo pagrindo pirmą dalį dėl teisės klaidų, padarytų taikant tarifinių žirklių testą, apeliančės tik trumpai apibūdina du Komisijos taikytus tarifinių žirklių testus, jų ieškinyje šiuo klausimu pareikštas kritines pastabas ir Bendrojo Teismo atsakymus.

105 Kadangi apeliančės šiuo klausimu nenurodo nei jokios Bendrojo Teismo padarytos teisės klaidos, nei skundžiamo sprendimo punktų, kuriuose tokia teisės klaida galbūt padaryta, penktojo pagrindo pirmą dalį, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą nusistovėjusią teismo praktiką, reikia atmesti kaip nepriimtina.

Dėl penktojo pagrindo antros dalies, grindžiamos klaidomis, padarytomis pasirenkant didmeninius pirminius išteklius

106 Penktojo pagrindo antroje dalyje, grindžiamoje klaidomis, padarytomis pasirenkant didmeninius pirminius išteklius, apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 200–211 punktuose klaidingai išnagrinėjo tarifinių žirklių buvimą kiekvieno didmeninio produkto atveju atskirai, neatsižvelgdamas į tai, kad alternatyvūs operatoriai naudojami optimalia didmeninių produktų kombinacija, įskaitant atsietą prieigą prie vietinės linijos, o tai leidžia jiems sumažinti savo sąnaudas.

107 Kaip pažymi Komisija, šiais argumentais apeliančės siekia užginčyti Bendrojo Teismo visų pirma skundžiamo sprendimo 202 ir 210 punktuose atliktą faktų vertinimą, kiek tai susiję su atitinkamų rinkų apibrėžimu ir atvejais, kai alternatyvūs operatoriai nesinaudoja tokia optimalia kombinacija. Apeliančės taip pat teigia, kad buvo iškraipyti faktai, tačiau nenurodo aplinkybių, kurias Bendrasis Teismas tariamai iškraipė. Todėl, atsižvelgiant į šio sprendimo 84 punkte primintą teismo praktiką, kaip konstatuoja generalinis advokatas savo išvados 18 punkte, šį argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina.

108 Be to, priešingai, nei teigia apeliančės, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 210 punkte ne klaidingai perkėlė įrodinėjimo našta, o tik pažymėjo, kad įrodymais, kuriais Komisija grindė savo sprendimą ir kurių apeliančės neginčijo, siekiama įrodyti, jog pažeidimo darymo laikotarpiu alternatyvūs operatoriai nesinaudojo tokia optimalia kombinacija.

109 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, penktojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.

Dėl penktojo pagrindo trečios ir ketvirtos dalių, grindžiamų teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant Komisijos naudotą diskontuotų pinigų srautų metodą [toliau – DPS metodas] ir „laikotarpių“ metodą

- 110 Penktojo pagrindo trečioje dalyje apeliančės teigia, kad skundžiamo sprendimo 212–232 punktuose nagrinėdamas DPS metodą, kurį Komisija taikė ginčijamame sprendime, Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas.
- 111 Penktojo pagrindo ketvirtoje dalyje apeliančės tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 233–264 punktuose nagrinėdamas „laikotarpių“ metodą, kurį Komisija taikė ginčijamame sprendime, Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas.
- 112 Iš skundžiamo sprendimo 213 punkto matyti, kad apskaičiuodama tarifines žirkles Komisija apeliančių pelningumą apskaičiavo naudodama šiuos du metodus, t. y. „laikotarpių“ metodą ir DPS metodą, kurį pasiūlė apeliančės, siekdamos, be kita ko, „įsitikinti, kad apeliančių pasiūlytas metodas nekelia abejonių dėl išvados apie tarifinių žirklių egzistavimą, padarytos atlikus vertinimą pagal „periodus“.
- 113 Konstatuotina, kad pasitelkdamos bendrus nepatvirtintus teiginius apie nekaltumo prezumpcijos ir veiksmingos teisminės gynybos užtikrinimo pareigos pažeidimą apeliančės iš tiesų siekia, kad iš naujo būtų išnagrinėti du metodai, kuriuos Komisija taikė jų rentabilumui apskaičiuoti.
- 114 Iš šio sprendimo 84 punkte primintos teismo praktikos matyti, kad tik Bendrasis Teismas yra kompetentingas konstatuoti ir vertinti faktus ir iš principo nagrinėti įrodymus, kuriais jis grindžia tuos faktus.
- 115 Todėl, kaip siūlo generalinis advokatas savo išvados 18 punkte, penktojo pagrindo trečia ir ketvirta dalys turi būti atmestos kaip nepriimtinos.

Dėl šeštojo pagrindo penktos dalies, grindžiamos teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant apeliančių elgesio mažmeninėje rinkoje poveikį

- 116 Šeštojo pagrindo penktoje dalyje apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas, kai nagrinėjo jų elgesio mažmeninėje rinkoje poveikį.
- 117 Pateikdamos pirmąjį kaltinimą apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas, nagrinėdamas elgesio mažmeninėje rinkoje poveikį, nepagrįstai neatsižvelgė į pirminių išteklių nebūtinumą ir taip pažeidė Teisingumo Teismo sprendime *TeliaSonera Sverige* (EU:C:2011:83) nustatytus principus.
- 118 Šis kaltinimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas, nes grindžiamas klaidingu Sprendimo *TeliaSonera Sverige* (EU:C:2011:83) 69 punkto aiškinimu; tame punkte Teisingumo Teismas tik nurodė, kad atliekant maržų mažinimo poveikio vertinimą gali turėti reikšmės tai, ar didmeninis produktas yra būtinas, todėl Bendrasis Teismas neturėjo į tai atsižvelgti.
- 119 Taigi Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 275 ir 276 punktuose pasinaudojo faktinių aplinkybių vertinimo diskrecija ir konstatavo, kad Komisija ginčijamame sprendime įrodė, jog apeliančių elgesys nagrinėjamose rinkose, tikėtina, turės poveikį, neatsižvelgiant į tai, ar pirminiai ištekliai būtini, ar nebūtini.
- 120 Pateikdamos antrąjį kaltinimą apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas turėjo išnagrinėti, ar didmeninės pirminių išteklių kainos ir mažmeninės kainos skirtumas teigiamas, ar neigiamas.
- 121 Komisijos tvirtinimu, šis antrasis kaltinimas, atsižvelgiant į šio sprendimo 99 punkte primintą teismo praktiką, turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nes apeliančės Bendrajame Teisme jo nepateikė.

- 122 Be to, minėtame kaltinime nenurodyti skundžiamo sprendimo punktai, kuriuose galbūt padaryta teisės klaida, todėl jis, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą teismo praktiką, taip pat turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 123 Pateikdamos trečiąjį kaltinimą apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 283 punkte Bendrasis Teismas klaidingai atmetė jų teiginius dėl įrodymų apie konkretų tarifinių žirklių poveikį rinkai nebuvimo kaip netinkamus.
- 124 Šį trečiąjį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą, nes, pirma, norint nustatyti, ar praktika, kaip antai maržų mažinimas, yra piktnaudžiavimas, rinkoje ji turi turėti antikonkurencinį poveikį, tačiau jis nebūtinai turi būti konkretus, nes pakanka įrodyti galimą antikonkurencinį poveikį, dėl kurio konkurentai, kurie yra bent tokie pat produktyvūs kaip dominuojančią padėtį užimanti įmonė, gali būti išstumti iš rinkos (žr. Sprendimo *TeliaSonera Sverige*, EU:C:2011:83, 64 punktą), ir, antra, skundžiamo sprendimo 282 punkte Bendrasis Teismas, vertindamas faktines aplinkybes, konstatavo, kad Komisija įrodė, jog toks poveikis galimas.
- 125 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo penktojo pagrindo šešta dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.

Dėl apeliacinio skundo šeštojo pagrindo, grindžiamo tuo, kad Komisija pažeidė draudimą veikti „ultra vires“, taip pat subsidiarumo, proporcingumo, teisinio saugumo, lojalaus bendradarbiavimo ir gero administravimo principus

- 126 Apeliacinio skundo šeštajame pagrinde apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į draudimą Komisijai veikti *ultra vires*, taip pat subsidiarumo, proporcingumo, teisinio saugumo, lojalaus bendradarbiavimo ir gero administravimo principus.
- 127 Šio pagrindo pirma dalis grindžiama teisės klaidomis, kurias Bendrasis Teismas tariamai padarė skundžiamo sprendimo 289–294 punktuose nagrinėdamas Komisijos padarytą draudimo veikti *ultra vires* pažeidimą.
- 128 Pirma, apeliantės tvirtina, kad Bendrasis Teismas patvirtino klaidingą su Sprendimu *Bronner* (EU:C:1998:569) susijusios teismo praktikos aiškinimą, nes nusprendė, kad Komisija turi įgaliojimus *ex post* reglamentuoti kainų sąlygas, taikomas naudojant nebūtiną infrastruktūrą. Šis argumentas nepagrįstas, nes juo siekiama teigti, kad esamomis aplinkybėmis SESV 102 straipsnis taikytinas tik tuomet, jei įvykdytos Sprendime *Bronner* (EU:C:1998:569) nustatytos sąlygos. Šiuo atžvilgiu primintina, kad SESV 102 straipsnio taikymo sritis yra bendro pobūdžio ir, kaip Bendrasis Teismas pagrįstai pažymėjo skundžiamo sprendimo 293 punkte, negali būti apribota, be kita ko, teisės aktais, kuriuos Sąjungos teisės aktų leidėjas priėmė siekdamas *ex ante* reguliuoti telekomunikacijų rinkas.
- 129 Antra, apeliantės pateikia įvairių nepatvirtintų teiginių apie tai, kad Bendrasis Teismas iškraipė faktus, kad Komisija vartoja „reglamentacinio pobūdžio“ sąvokas arba kad ji neturi kompetencijos *ex post* reglamentuoti nebūtiną infrastruktūros naudojimo kainų. Kadangi šiuose tvirtinimuose su reikiamu tikslumu neidentifikuojama Bendrojo Teismo galbūt padaryta teisės klaida, jie, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą teismo praktiką, turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 130 Šeštojo pagrindo antroje dalyje apeliantės teigia, kad skundžiamo sprendimo 296–308 punktuose nagrinėdamas Komisijos padarytą subsidiarumo, proporcingumo ir teisinio saugumo principų pažeidimą Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas.
- 131 Konstatuotina, kad pirmasis apeliančių kaltinimas dėl proporcingumo principo pažeidimo, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą teismo praktiką, turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nes apeliantės nenurodo skundžiamo sprendimo punktų, kuriuose galbūt padaryta teisės klaida.

- 132 Antrasis kaltinimas susijęs su tuo, kad skundžiamo sprendimo 306 punkte Bendrasis Teismas tariamai pažeidė teisinio saugumo principą, nes sutiko su tuo, kad SESV 102 straipsnio pažeidimas gali būti padarytas galiojantį reglamentavimą atitinkančiu elgesiu.
- 133 Ši kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą, nes, kaip teisingai tvirtina Komisija, ECTA ir *France Telecom*, tai, kad įmonės elgesys atitinka galiojantį reglamentavimą, nereiškia, jog šis elgesys atitinka SESV 102 straipsnį.
- 134 Pateikdamos trečiąjį kaltinimą, grindžiamą subsidiarumo principo pažeidimu, apeliančės nurodo, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 299–304 punktuose akivaizdžiai iškraipė jų teiginius ir ignoravo tai, jog konkurencijos teisės ir galiojančiu reglamentavimu siekiami tikslai yra identiški. Atsižvelgdamas į šių tikslų identišumą, Bendrasis Teismas turėjo patikrinti, ar Komisijos įsikišimas pagal konkurencijos teisę yra suderinamas su *Comisión del Mercado de las Telecomunicaciones* (Ispanijos telekomunikacijų rinkos komisija, toliau – CMT) pagal minėtą galiojantį reglamentavimą siekiamaisiais tikslais.
- 135 Ši trečiąjį kaltinimą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina tiek, kiek jame nurodytas apeliančių argumentų iškraipymas, nes apeliančės nenurodo argumentų, kuriuos Bendrasis Teismas tariamai iškraipė, ir kaip iš dalies nepagrįstą tiek, kiek jame nurodytas subsidiarumo principo pažeidimas, nes tam, kad Komisija galėtų remtis SESV 102 straipsniu, nebūtina, kad nacionalinės institucijos prieš tai išnagrinėtų atliktus veiksmus.
- 136 Šeštojo pagrindo trečioje dalyje apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, nes skundžiamo sprendimo 309–315 punktuose nusprendė, kad Komisija nepažeidė lojalaus bendradarbiavimo ir gero administravimo principų.
- 137 Apeliančės taip pat teigia, kad skundžiamo sprendimo 313 ir 314 punktuose Bendrasis Teismas iškraipė jų teiginius, nes jos priekaištavo Komisijai ne dėl to, kad ši nesikonsultavo su CMT dėl pranešimo apie kaltinimus, o dėl to, kad nesiėmė veiksmų dėl visų būtinų faktinių aplinkybių ir nebendradarbiavo su CMT.
- 138 Šią trečią dalį reikia atmesti kaip nepriimtina, nes, kaip pažymi generalinis advokatas savo išvados 41 punkte, apeliančės nenurodo aplinkybių, kurias Bendrasis Teismas tariamai iškraipė, ar analizės klaidų, kurias jis tariamai padarė.
- 139 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, šeštąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo, grindžiamo teisės klaidomis, padarytomis taikant Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį

- 140 Apeliacinio skundo septintajame pagrinde apeliančės tvirtina, kad taikydamas Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų. Ši pagrindą sudaro dvi dalys.

Dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos teisinio saugumo ir bausmių teisėtumo principų pažeidimu

- 141 Septintojo pagrindo pirmoje dalyje apeliančės iš esmės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė EŽTK 7 straipsnyje ir Chartijos 49 straipsnyje įtvirtintus teisinio saugumo ir bausmių teisėtumo principus, nes nusprendė, kad Komisija pagrįstai skyrė joms baudą už nagrinėjamus tarifinių žirklių veiksmus. Šiuo atžvilgiu apeliančės nurodo keturis kaltinimus.

- 142 Pateikdamos pirmąjį kaltinimą, pavadintą „aiškių ir prognozuojamų precedentų buvimas“, apeliančės tik trumpai perteikia skundžiamo sprendimo 357–368 punktų turinį, konkrečiai nenurodydamos galimos Teisingumo Teismo padarytos teisės klaidos. Todėl, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą nusistovėjusią teismo praktiką, pirmąjį kaltinimą reikia atmesti kaip nepriimtą.
- 143 Pateikdamos antrąjį kaltinimą, apeliančės tik nurodo, kad Bendrasis Teismas pažeidė bausmių teisėtumo ir teisinio saugumo principus, nes skundžiamo sprendimo 357 punkte nusprendė, kad Komisija, naudodamasi vertinimo diskrecija, sprendžia dėl baudos skyrimo tikslingumo konkrečiu kiekvienos bylos atveju.
- 144 Šis antrasis kaltinimas tiek, kiek jis susijęs su EŽTK 6 ir 7 straipsnių pažeidimu, turi būti atmestas kaip nepriimtinas, vadovaujantis šio sprendimo 98 punkte priminta teismo praktika, nes apeliančės šio argumento nepateikė Bendrajame Teisme.
- 145 Tiek, kiek apeliančės remiasi bausmių teisėtumo ir teisinio saugumo principais, minėtas kaltinimas taip pat turi būti atmestas kaip nepriimtinas, nes apeliančės nepagrindžia savo argumentų ir nepaaiškina, kodėl pagal šiuos principus Komisija neturi vertinimo diskrecijos, kai priima sprendimą skirti baudą už konkurencijos taisyklių pažeidimą.
- 146 Pateikdamos trečiąjį kaltinimą apeliančės nurodo, kad skundžiamo sprendimo 360 ir 361 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes konstatavo, kad 1988 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimas 88/518/EEB, susijęs su [SESV 102] straipsnio taikymo procedūra (IV/30.178 – *Napier Brown – British Sugar*) (OL L 284, 1988, p. 41), ir Komisijos sprendimas *Deutsche Telekom* yra precedentai, kuriais paaiškinamos SESV 102 straipsnio taikymo maržų mažinimo veiksams sąlygos. Apeliančės iš esmės tvirtina, kad minėti Komisijos sprendimai nėra aiškūs ir prognozuojami precedentai, dėl to jos negalėjo protingai numatyti tokio SESV 102 straipsnio aiškinimo, kuriuo Komisija vadovavosi ginčijamame sprendime.
- 147 Primintina, kad bausmių teisėtumo ir teisinio saugumo principai negali būti aiškinami kaip draudžiantys laipsnišką baudžiamosios atsakomybės taisyklių aiškinimą, tačiau gali drausti atgaline data taikyti pažeidimą įtvirtinančios normos naują aiškinimą (Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, EU:C:2005:408, 217 punktas).
- 148 Taip yra visų pirma tuomet, kai kalbama apie teismo pateiktą aiškinimą, kurio rezultato nebuvo galima protingai numatyti pažeidimo padarymo metu, atsižvelgiant visų pirma į aiškinimą, kuriuo tuo metu vadovautasi su atitinkama teisės nuostata susijusioje teismų praktikoje (žr. Sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. / Komisija*, EU:C:2005:408, 218 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 149 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad aiškinimą, kuriuo vadovavosi Komisija ginčijamame sprendime ir pagal kurį maržų mažinimas prieštarauja SESV 102 straipsniui, pažeidimo padarymo metu buvo galima protingai numatyti. Šis numatomumas išplaukė iš Komisijos sprendimų 88/518 (*Napier Brown*) ir *Deutsche Telekom*, taip pat iš numatomo neigiamo maržų mažinimo poveikio konkurencijai, kaip skundžiamo sprendimo 358–362 punktuose pagrįstai pažymi Bendrasis Teismas.
- 150 Be to, kadangi šis trečiasis kaltinimas grindžiamas Sprendimu *Bronner* (EU:C:1998:569), primintina, kad, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 74 punkte, piktnaudžiavimu pasireiškiantis elgesys, kuriuo kaltinamos apeliančės ir kurio esmė – tarifinės žirkklės, yra kita savarankiška piktnaudžiavimo forma, nei atsisakymas teikti paslaugas, kuriam netaikytini Sprendime *Bronner* (EU:C:1998:569) nustatyti kriterijai.
- 151 Todėl šį trečiąjį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

- 152 Pateikdamos ketvirtąjį kaltinimą apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė klaidingą išvadą, jog metodai, kuriuos Komisija naudojo siekdama nustatyti, ar egzistuoja tarifinės žirklys, buvo tinkamai pagrįsti aiškiais ir prognozuojamais precedentais. Konkrečiai kalbant, ieškovės kritikuoja skundžiamo sprendimo 363–369 punktuose pateiktus svarstymus, kurių pabaigoje Bendrasis Teismas daro išvadą, kad metodus, kuriuos Komisija naudojo siekdama nustatyti, ar egzistuoja tarifinės žirklys, buvo galima numatyti.
- 153 Konstatuotina, kad apeliančės iš esmės siekia ginčyti su metodologijos, kurią Komisija naudojo siekdama nustatyti, ar egzistuoja tarifinės žirklys, numatomumu susijusių faktų vertinimą, todėl šis ketvirtasis kaltinimas, remiantis šio sprendimo 84 punkte priminta teismo praktika, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 154 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo septintojo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.
- Dėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo antros dalies, grindžiamos teisės klaidomis, padarytomis kvalifikuojant jų elgesį kaip tyčia ar dėl didelio neatsargumo padarytą pažeidimą
- 155 Apeliacinio skundo septintojo pagrindo antroje dalyje apeliančės teigia, kad kvalifikuodamas jų elgesį kaip tyčia ar dėl didelio neatsargumo padarytą pažeidimą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį, Bendrasis Teismas padarė kelias teisės klaidas.
- 156 Kalbant apie tai, ar pažeidimai buvo padaryti tyčia, ar dėl neatsargumo, ir ar dėl to už juos gali būti skirta bauda pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą arba Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalį, pažymėtina, kad iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, jog ši sąlyga įvykdyta, kai atitinkama įmonė negali nežinoti apie tai, kad jos elgesys prieštarauja konkurencijai, nesvarbu, suvokė ji ar nesuvokė, kad pažeidžia Sutartyje numatytas konkurencijos taisykles (žr. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, EU:C:2010:603, 124 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 157 Grįsdamos savo septintojo pagrindo antrą dalį apeliančės nurodo du kaltinimus.
- 158 Pateikdamos pirmąjį kaltinimą apeliančės teigia negalėjusios numatyti, kad jų elgesys pažeis konkurenciją, nes nebuvo galima numatyti, pirma, kaip Komisija apibrėš atitinkamą rinką, ir, antra, kad dėl jų kainų politikos bus pažeidžiama konkurencija.
- 159 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad apeliančės iš esmės siekia ginčyti faktus, susijusius su atitinkamos rinkos apibrėžimo numatomumu, todėl šis pirmasis kaltinimas, remiantis šio sprendimo 84 punkte priminta teismo praktika, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 160 Dėl kainų politikos antikonkurencinio pobūdžio apeliančės tvirtina, kad, atsižvelgdamos į nacionalinės reguliavimo institucijos atliktą tyrimą ir įsikišimą į jų veiklą, jos negalėjo numatyti Komisijos ieškinio pagal SESV 102 straipsnį.
- 161 Konstatuotina, kad, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 135 punkte, Komisijos ieškinys pagal SESV 102 straipsnį nesiejamas su nacionalinių reguliavimo institucijų atlikto įsikišimo nagrinėjimu, taigi, iš esmės nepriklauso nuo šio įsikišimo. Esant tokioms sąlygoms, apeliančės dėl nacionalinių reguliavimo institucijų įsikišimo negali pagrįstai remtis negalėjimu numatyti Komisijos veiksmų, todėl šis pirmojo kaltinimo argumentas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

- 162 Apeliančės taip pat kritikuoja skundžiamo sprendimo 341 punktą, kuriame Bendrasis Teismas konstatuoja, kad nacionalinės reguliavimo institucijos vykdoma kontrolė grindžiama *ex ante* vertinimais, o ne apeliančių ankstesniais laikotarpiais patirtomis realiomis sąnaudomis, todėl tokia kontrolė negalėjo sutrukdyti apeliančėms numatyti, kad jų kainų politika yra antikonkurencinio pobūdžio.
- 163 Kadangi apeliančės nenurodo, kaip dėl šios faktinės Bendrojo Teismo išvados yra iškreipti faktai, jų argumentai šiuo klausimu, remiantis šio sprendimo 84 punkte priminta teismo praktika, turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 164 Pateikdamos antrąjį kaltinimą apeliančės kritikuoja tai, kad Bendrasis Teismas atmetė jų argumentą, jog CMT veiksmai galėjo pagrįsti teisėtus lūkesčius dėl jų kainodaros atitikties SESV 102 straipsniui.
- 165 Kaip pažymi *France Telecom*, kadangi dėl šio antrojo kaltinimo apeliančių pateiktais teiginiais siekiama ginčyti skundžiamo sprendimo 349–351 punktuose Bendrojo Teismo atliktą faktų vertinimą, juos, atsižvelgiant į šio sprendimo 84 punkte primintą teismo praktiką, reikia atmesti kaip nepriimtinius.
- 166 Todėl apeliacinio skundo septintojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.
- 167 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo septintasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir dalies nepagrįstas.

Dėl apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo, grindžiamo teisės klaidomis, padarytomis apskaičiuojant baudą

- 168 Aštuntajame pagrinde, kuris sudarytas iš trijų dalių, apeliančės teigia, kad apskaičiuodamas baudą Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų.

Dėl apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos teisės klaidomis, padarytomis kvalifikuojant apeliančių elgesį

- 169 Apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo pirmoje dalyje apeliančės tvirtina, kad kvalifikuodamas jų elgesį kaip „labai sunkų pažeidimą“ Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų, ir šiuo atžvilgiu nurodo keturis kaltinimus.
- 170 Pateikdamos pirmąjį kaltinimą apeliančės tvirtina, kad kvalifikuodamas pažeidimo pobūdį pagal 1998 m. gaires Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų.
- 171 Šiame pirmajame kaltinime apeliančės konkrečiai nurodo tik skundžiamo sprendimo 386 punktą, kuriame Bendrasis Teismas, priminęs, kad Komisijos sprendimų praktika negali būti teisinis pagrindas skirti baudas konkurencijos srityje, atmetė argumentą, kad pažeidimo kvalifikavimas kaip „sunkus“, kuriuo rėmėsi Komisija savo Sprendime *Deutsche Telekom*, turėjo būti taikomas apeliančių elgesiui bent jau iki to sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* 2003 m. spalio 14 d.
- 172 Šiuo atžvilgiu apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas minėtame 386 punkte padarė teisės klaidą, nes piktnaudžiavimas gali būti kvalifikuojamas kaip „aiškus“ ir dėl to kaip „labai sunkus pažeidimas“ tik darant nuorodą į ankstesnius sprendimus – tai matyti tiek iš 1998 m. gairių, tiek iš ginčijamo sprendimo.

- 173 Šį argumentą reikia atmesti kaip nepagrįstą, nes, kaip teisingai pažymi Komisija, skundžiamo sprendimo 386 punktą turi būti siejamas su minėto sprendimo 383 punktu, kuriame daroma nuoroda į to paties sprendimo 353–368 punktus; juose Bendrasis Teismas konstatuoja, kad egzistavo precedentai, pateisinantys apeliančių elgesio kvalifikavimą kaip aiškaus piktnaudžiavimo.
- 174 Todėl reikia atmesti šį pirmąjį kaltinimą kaip nepagrįstą tiek, kiek jis susijęs su skundžiamo sprendimo 386 punktu, o likusią jo dalį, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą teismo praktiką, kaip nepriimtina, nes apeliančės nenurodo skundžiamo sprendimo punktų, kuriuose galbūt padaryta teisės klaida.
- 175 Pateikdamos antrąjį kaltinimą apeliančės kritikuoja Bendrojo Teismo atliktą faktų vertinimą, susijusį su konkrečiomis neįleidimo į mažmeninę rinką pasekmėmis ir vartotojų patirta žala.
- 176 Kaip tvirtina *France Telecom* ir Komisija, kadangi šiuo antruoju kaltinimu siekiama ginčyti Bendrojo Teismo atliktą faktų vertinimą, jį, atsižvelgiant į šio sprendimo 84 punkte primintą teismo praktiką, reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 177 Pateikdamos trečiąjį kaltinimą apeliančės teigia, kad skundžiamo sprendimo 413 punkte Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, kad jų elgesys gali būti kvalifikuojamas kaip „labai sunkus“, nors nagrinėjama geografinė rinka apsiriboja Ispanijos teritorija. Šiuo atžvilgiu apeliančės tvirtina, kad padarytas nediskriminavimo principo pažeidimas, nes 2003 m. liepos 16 d. Komisijos sprendime dėl procedūros pagal [SESV 102] straipsnį (byla COMP/38.233 – *Wanadoo Interactive*, toliau – Komisijos sprendimas *Wanadoo*) ir Komisijos sprendime *Deutsche Telekom* pažeidimas didesnėse geografinėse rinkose nei nagrinėjamoji šioje byloje, t. y. atitinkamai Vokietijos ir Prancūzijos teritorijas apimančiose rinkose, buvo kvalifikuotas kaip „sunkus“.
- 178 Kaip teisingai pažymi Komisija, nepadaręs teisės klaidos Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 413 punkte nusprendė, jog tai, kad geografinė rinka apsiriboja Ispanijos teritorija, netrukdo kvalifikuoti pažeidimo kaip „labai sunkaus“. Vien tai, kad Komisija savo sprendimuose *Deutsche Telekom* ir *Wanadoo* nagrinėtus pažeidimus kvalifikavo kaip „sunkius“, nors nagrinėtos geografinės rinkos buvo didesnės nei nagrinėjamoji šioje byloje, neturi įtakos šiam vertinimui, nes pažeidimo kvalifikavimas kaip „sunkaus“ ar „labai sunkaus“ priklauso ne tik nuo atitinkamos geografinės rinkos dydžio, bet, kaip skundžiamo sprendimo 413 punkte teisingai konstatavo Bendrasis Teismas, ir nuo kitų pažeidimą apibūdinančių kriterijų.
- 179 Todėl šį trečiąjį kaltinimą reikia atmesti kaip nepagrįstą.
- 180 Pateikdamos ketvirtąjį kaltinimą, apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nusprendė, jog Komisija neturėjo kaitalioti pažeidimo kvalifikavimo prieš Komisijos sprendimo *Deutsche Telekom* paskelbimą ir po jo arba privalejo bent jau paaiškinti, kaip atsižvelgė į nevienodą pažeidimo sunkumą laikotarpiu, į kurį atsižvelgta nustatant bazinį baudos dydį.
- 181 Nepadarydamas teisės klaidos Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 416 punkte priminė, kad nustatydama baudos už konkurencijos taisyklių pažeidimą dydį Komisija įvykdo pareigą motyvuoti, kai savo sprendime nurodo faktus, kuriais remdamasi ji galėjo įvertinti pažeidimo sunkumą ir trukmę; Komisija neprivalo nurodyti skaičių, susijusių su baudos apskaičiavimo būdu (žr. Sprendimo *Weig / Komisija*, C-280/98 P, EU:C:2000:627, 43–46 punktus; Sprendimo *Sarrió / Komisija*, C-291/98 P, EU:C:2000:631, 73–76 punktus ir Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. / Komisija*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, EU:C:2002:582, 463 ir 464 punktus).
- 182 Be to, nepadarydamas teisės klaidos Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 420 punkte, neatsižvelgęs į nevienodą pažeidimo sunkumo laipsnį ir neišskyręs dviejų pažeidimo laikotarpių, atmetė apeliančių kaltinimą, grindžiamą Komisijos pareigos motyvuoti pažeidimu. Iš tiesų Komisija

įvykdė savo pareigą motyvuoti, nes ginčijamo sprendimo 739–750 punktuose nurodė priežastis, dėl kurių apeliančių padarytą pažeidimą kvalifikavo kaip „labai sunkų“ visu pažeidimo laikotarpiu, net jeigu jų elgesys per tą laikotarpį nebuvo vienodo sunkumo laipsnio, ir paaikšino bylos *Deutsche Telekom*, kurioje pažeidimas kvalifikuotas kaip sunkus, ir šios bylos skirtumus.

183 Žinoma, būtų buvę pageidautina, kad Komisija ginčijamame sprendime būtų pateikusi daugiau motyvų, nei to reikia pagal šiuos reikalavimus, be kita ko, nurodžiusi skaičius, kuriais remdamasi atsižvelgė į nevienodą pažeidimo sunkumą, kai nustatė bazinį baudos dydį. Tačiau ši galimybė negali pakeisti iš pareigos motyvuoti, kiek tai susiję su ginčijamu sprendimu, kylančių reikalavimų apimtį (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Weig / Komisija*, EU:C:2000:627, 47 punktą; Sprendimo *Sarrió / Komisija*, EU:C:2000:631, 77 punktą ir Sprendimo *Corus UK / Komisija*, C-199/99 P, EU:C:2003:531, 149 punktą).

184 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtą ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo antros dalies, grindžiamos proporcingumo, vienodo požiūrio ir bausmių individualizavimo principų bei pareigos patikrinti ginčijamo sprendimo motyvavimą pažeidimu

185 Apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo antra dalis, kurią sudaro keturi kaltinimai, grindžiama proporcingumo, vienodo požiūrio ir bausmių individualizavimo principų bei pareigos patikrinti ginčijamo sprendimo motyvavimą pažeidimu.

186 Pateikdamos trečiąjį kaltinimą, kurį reikia nagrinėti pirmiausia, apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė bausmių individualizavimo principą, nes nepatikrino, ar bauda buvo apskaičiuota atsižvelgiant į individualią apeliančių situaciją.

187 Konstatuotina, kad šiame trečiajame kaltinime su reikiamu tikslumu neidentifikuojama nei Bendrojo Teismo galbūt padaryta teisės klaida, nei skundžiamo sprendimo punktai, kuriuose tokia teisės klaida galbūt padaryta, todėl jis, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą teismo praktiką, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

188 Pateikdamos pirmąjį kaltinimą apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė nediskriminavimo principą, nes neatsižvelgė į tai, kad Komisijos sprendimų *Deutsche Telekom* ir *Wanadoo* aplinkybės yra analogiškos ginčijamo sprendimo aplinkybėms ir juose skirtos dešimt kartų mažesnės baudos.

189 Kaip Bendrasis Teismas primena skundžiamo sprendimo 425 punkte, Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad ankstesnė Komisijos sprendimų praktika negali būti teisinis pagrindas skirti baudas konkurencijos srityje ir kad sprendimai kitose bylose, kiek tai susiję su galima diskriminacija, yra tik orientacinio pobūdžio (Sprendimo *Tomra Systems ir kt. / Komisija*, C-549/10 P, EU:C:2012:221, 104 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

190 Taigi aplinkybė, jog Komisija anksčiau už tam tikrų kategorijų pažeidimus skirdavo tam tikro dydžio baudas, nekliudo jai naujas baudas skirti didesnes, jei manoma, kad sankcijų padidinimo reikia Sąjungos konkurencijos politikos įgyvendinimui, apibrėžtam tik Reglamente Nr. 1/2003, užtikrinti (Sprendimo *Tomra Systems ir kt. / Komisija*, EU:C:2012:221, 105 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

191 Todėl Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 427 punkte pagrįstai atmetė argumentus, grindžiamus apeliančės skirtos baudos ir baudų, kurias Komisija yra skyrusi kitais sprendimais konkurencijos srityje, palyginimu, ir padarė išvadą, kad nagrinėjamu atveju negalima konstatuoti vienodo požiūrio principo pažeidimo.

- 192 Pateikdamos antrąjį kaltinimą apeliančios tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė proporcingumo principą, nes nepripažino, kad bazinis baudos dydis – 90 mln. eurų – yra neproporcingas. Šiuo atžvilgiu apeliančios teigia, kad, pirma, šis bazinis baudos dydis yra antras pagal dydį, nustatytas už piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi, ir, antra, galutinė bauda buvo atitinkamai 12,5 ir 11,25 karto didesnė nei įmonėms *Deutsche Telekom* ir *Wanadoo* už piktnaudžiavimu pasireiškiantį panašų elgesį skirtas baudas.
- 193 Be to, pateikdamos ketvirtąjį kaltinimą, apeliančios teigia, jog, atsižvelgiant į šių trijų bylų panašumą, Bendrasis Teismas, nusprendęs, kad Komisija neprivalo ypač detaliai motyvuoti savo sprendimo šioje byloje skirti gerokai didesnę baudą, nei Komisijos sprendimuose *Wanadoo* ir *Deutsche Telekom* skirtos baudos, pažeidė jam tenkančią pareigą patikrinti ginčijamo sprendimo motyvavimą.
- 194 Kiek tai susiję su pareigos motyvuoti patikrinimu, konstatuotina, kad nors Komisija ginčijamo sprendimo 739–750 punktuose, žinoma, paaiškino bylos *Deutsche Telekom* ir nagrinėjamos bylos skirtumus, ji pateikė labai mažai paaiškinimų apie motyvus, pateisinančius sprendimą nagrinėjamu atveju skirti gerokai didesnę baudą, nei Komisijos sprendimuose *Wanadoo* ir *Deutsche Telekom* nustatytos baudos. Komisija galėjo, be kita ko, nurodyti baziniam baudos dydžiui nustatyti naudojamą metodą, kaip numatyta Pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėse (OL C 210, 2006, p. 2), kurios buvo netaikytinos tuo metu, kai klostėsi reikšmingos faktinės aplinkybės.
- 195 Tačiau Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, skundžiamo sprendimo 434 punkte priminė, kad Komisija įvykdė jai tenkančią motyvavimo pareigą, nes ginčijamame sprendime nurodė faktus, kuriais remdamasi galėjo įvertinti pažeidimo sunkumą ir trukmę. Esant šioms sąlygoms, Bendrasis Teismas taip pat pagrįstai nusprendė, kad ji, remiantis šio sprendimo 181 ir 182 punktuose priminta teismo praktika, neprivalėjo nurodyti skaičių, susijusių su baudos apskaičiavimo būdu.
- 196 Dėl apeliančioms skirtos baudos proporcingumo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 429 punkte pagrįstai nusprendė, jog „proporcingumo principas reiškia, kad Komisija privalo nustatyti baudą, proporcingą veiksniams, į kuriuos buvo atsižvelgta vertinant pažeidimo sunkumą“.
- 197 Pateikdamos ketvirtąjį kaltinimą apeliančios taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė EŽTK 6 straipsnį, nes nevykdė kontrolės pasinaudojant neribota jurisdikcija, kurią jis privalo vykdyti dėl bazinio baudos dydžio proporcingumo.
- 198 Kaip nurodyta šio sprendimo 44 punkte, SESV 263 straipsnyje numatytą teisėtumo kontrolę, remiantis SESV 261 straipsniu, papildo neribota jurisdikcija, kiek tai susiję su vienkartinėmis ir periodinėmis bandomis, kurias Komisija skiria už konkurencijos taisyklių pažeidimus. Reglamento Nr. 17 17 straipsnyje, kurį pakeitė Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnis, nurodyta, kad Teisingumo Teismas turi neribotą jurisdikciją priimti sprendimą dėl ieškinių, pareikštų dėl sprendimų, kuriais Komisija yra nustačiusi vienkartinę ar periodinę baudą, o tai reiškia, kad jis gali panaikinti, sumažinti ar padidinti skirtą vienkartinę ar periodinę baudą.
- 199 Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalyje, kuri pakeitė Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, nurodyta, kad baudos dydis turi būti nustatomas atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą ir trukmę.
- 200 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad siekdamas įvykdyti kontrolės pasinaudojant neribota jurisdikcija, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, reikalavimus dėl baudos Sąjungos teismas, įgyvendindamas SESV 261 ir 263 straipsniuose numatytus įgaliojimus, turi išnagrinėti visus su teisės ir fakto klausimais susijusius kaltinimus, kuriais siekiama įrodyti, kad baudos dydis neatitinka pažeidimo sunkumo ir trukmės.

- 201 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 431 punkte Bendrasis Teismas priminė, jog 1998 m. gairių 1 punkto A dalyje įtvirtintas metodas atitinka bendrą logiką, pagal kurią bendras bazinis baudos dydis, nustatomas atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą, apskaičiuojamas atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, konkretų jo poveikį rinkai, jeigu jis gali būti įvertintas, ir atitinkamos geografinės rinkos dydį.
- 202 Taikydamas šiuos kriterijus ir darydamas nuorodą į skundžiamo sprendimo 371–421 punktus, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 432 punkte nusprendė, kad 90 mln. eurų bazinis baudos dydis nebuvo neproporcingas, atsižvelgiant į tai, kad, pirma, apeliančių elgesys yra aiškus piktnaudžiavimas, kuriam yra precedentų ir kuriuo trukdoma pasiekti tikslą sukurti telekomunikacijų tinklą ir paslaugų vidaus rinką, ir, antra, kad šis piktnaudžiavimas turėjo didelį poveikį Ispanijos mažmeninei rinkai.
- 203 Nors Bendrasis Teismas nekonstatavo, kad Komisija ginčijamame sprendime nepaaikškino metodo, kurį naudojo baziniam baudos dydžiui nustatyti, kaip numatyta Pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėse, kurios buvo netaikytinos tuo metu, kai klostėsi reikšmingos faktinės aplinkybės, to nepakanka norint konstatuoti, kad tikrindamas šio dydžio proporcingumą pagal skundžiamo sprendimo 432 punkte išvardytus kriterijus Bendrasis Teismas padarė klaidą.
- 204 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nagrinėdamas apeliančių argumentus, kuriais siekiama įrodyti, jog bazinis baudos dydis buvo neproporcingas, Bendrasis Teismas faktiškai įgyvendino SESV 261 ir 263 straipsniuose numatytus savo įgaliojimus taip, kaip to reikalauja kontrolė pasinaudojant neribota jurisdikcija, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, ir išnagrinėjo visus apeliančių pateiktus, su teisės ir fakto klausimais susijusius kaltinimus, kuriais siekiama parodyti, kad baudos dydis neatitinka pažeidimo sunkumo ir trukmės. Nagrinėdamas tuos kaltinimus Bendrasis Teismas vis dėlto nusprendė, kad nė vienas iš apeliančių nurodytų argumentų nepateisina šio bazinio dydžio sumažinimo.
- 205 Kadangi pateikdamos ketvirtąjį kaltinimą apeliančės kritikuoja skundžiamo sprendimo 432 punkte, atsižvelgiant į reikšmingas faktines aplinkybes, Bendrojo Teismo atliktą bazinio baudos dydžio proporcingumo vertinimą, reikia priminti, kad apeliacinėje byloje priimdamas sprendimą teisės klausimais Teisingumo Teismas negali teisingumo sumetimais savo vertinimu pakeisti Bendrojo Teismo, šiam įgyvendinant savo neribotą jurisdikciją, pateikto vertinimo dėl įmonėms už jų padarytą Sąjungos teisės pažeidimą skirtų baudų dydžio. Taigi tik tuo atveju, jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad sankcijos dydis yra ne tik netinkamas, bet ir toks didelis, kad jį būtų galima laikyti neproporcingu, reikėtų konstatuoti, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą dėl to, kad baudos dydis yra netinkamas (šiuo klausimu žr. Sprendimo *E.ON Energie / Komisija*, EU:C:2012:738, 125 ir 126 punktus; Sprendimo *Quinn Barlo ir kt. / Komisija*, C-70/12 P, EU:C:2013:351, 57 punktą ir Sprendimo *Koninklijke Wegenbouw Stevin / Komisija*, C-586/12 P, EU:C:2013:863, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 206 Nagrinėjamu atveju konstatuotina, kad apeliančės neįrodė, kodėl Komisijos ginčijamame sprendime nustatytas 90 mln. eurų bazinis baudos dydis toks didelis, kad jį būtų galima laikyti neproporcingu, kaip tai suprantama pagal ankstesniame šio sprendimo punkte nurodytą teismo praktiką.
- 207 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo antra dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįsta.

Dėl apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo trečios dalies, grindžiamos teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant bazinio baudos dydžio padidinimą atgrasymo tikslais, apeliančių elgesio kvalifikavimą kaip „ilgos trukmės pažeidimą“ ir baudos sumažinimą atsižvelgiant į lengvinančias aplinkybes

- 208 Apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo trečioje dalyje apeliančės tvirtina, kad nagrinėdamas bazinio baudos dydžio padidinimą atgrasymo tikslais, jų elgesio kvalifikavimą kaip „ilgos trukmės pažeidimą“ ir baudos sumažinimą atsižvelgiant į lengvinančias aplinkybes Bendrasis Teismas padarė teisės klaidų.
- 209 Kiek tai susiję su pirmuoju kaltinimu, grindžiamu teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant bazinio baudos dydžio padidinimą atgrasymo tikslais, apeliančės remiasi tokiais argumentais.
- 210 Pirma, apeliančės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė nediskriminavimo ir proporcingumo principus, nes pritarė bazinio baudos dydžio padidinimui atgrasymo tikslais, nors jų ekonominė galia buvo panaši į ekonominę galią įmonių, kurioms skirti Komisijos sprendimai *Wanadoo* ir *Deutsche Telekom*, kuriuose Komisija nenustatė tokio padidinimo.
- 211 Atsižvelgiant į šio sprendimo 189 ir 190 punktuose primintą teismo praktiką, Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 441 punkte pagrįstai atmetė šį argumentą, paremtą Komisijos sprendimų praktika, nes ji negali būti teisinis pagrindas skirti baudas konkurencijos srityje.
- 212 Antra, apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas Komisijos argumentams pritarė paprasčiausiai darydamas bendras nuorodas į ginčijamo sprendimo konstatuojamąsias dalis, nenagrinėdamas 25 % dydžio dauginimo koeficiento tinkamumo, ir taip pažeidė jam tenkančią pareigą vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija.
- 213 Šiuo atžvilgiu primintina, kad SESV 261 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnyje numatytos neribotos jurisdikcijos įgyvendinimas neprilygsta patikrinimui savo iniciatyva, ir pabrėžtina, kad Sąjungos teismuose vyksta rungimosi procesas. Išskyrus su viešąja tvarka susijusius pagrindus, kuriuos teismas tikrina savo iniciatyva, kaip antai ginčijamo sprendimo nemotyvimą, būtent ieškovas turi nurodyti su ginčijamu sprendimu susijusius ieškinio pagrindus ir pateikti įrodymų šiems pagrindams pagrįsti (Sprendimo *Chalkor / Komisija*, EU:C:2011:815, 64 punktas ir Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, C-389/10 P, EU:C:2011:816, 131 punktas).
- 214 Konstatuotina, kad skundžiamo sprendimo 438–441 punktuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo tai, kaip Komisija motyvavo bazinio baudos dydžio padidinimą, ir konstatavo, kad teisiniu atžvilgiu jis buvo pakankamai pagrįstas ginčijamame sprendime esančiais duomenimis apie apeliančių ekonominę galią. Tai darydamas, Bendrasis Teismas įgyvendino SESV 261 ir 263 straipsniuose numatytus savo įgaliojimus taip, kaip to reikalauja kontrolė pasinaudojant neribota jurisdikcija, ir išnagrinėjo visus apeliančių pateiktus, su teisės ir fakto klausimais susijusius kaltinimus.
- 215 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad pirmasis kaltinimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.
- 216 Antrasis apeliančių kaltinimas grindžiamas teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant apeliančių elgesio kvalifikavimą kaip „ilgos trukmės pažeidimą“.
- 217 Kiek tai susiję su pažeidimo pradžios data, apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepagrįstai neatskyrė laikotarpio iki Komisijos sprendimo *Deutsche Telekom* nuo laikotarpio po šio sprendimo ir neįvertino pažeidimo sunkumo kiekvienu iš šių laikotarpių, dėl to pažeidė nediskriminavimo principą ir savo pareigą vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija.
- 218 Konstatuotina, kad šis argumentas turi būti atmestas kaip netinkamas, nes apeliančės tik nurodo, kad Bendrasis Teismas turėjo išskirti du pažeidimo laikotarpius pagal neva nevienodą pažeidimo intensyvumą, nepaaiškindamos, kaip dėl to sumažėtų pažeidimo trukmė.

- 219 Apeliančės taip pat tvirtina, kad Bendrasis Teismas iškraipė jų teiginius, tačiau su reikiamu tikslumu neidentifikuoja aplinkybių, kurias Bendrasis Teismas neva iškraipė, arba nagrinėjimo klaidų, kurias teismas neva padarė. Todėl, atsižvelgiant į šio sprendimo 84 punkte primintą teismo praktiką, ši argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 220 Kiek tai susiję su pažeidimo pabaigos data, Bendrasis Teismas, apeliančių teigimu, konstatavo, kad Komisija įrodė pažeidimo buvimą tik iki 2006 m. pirmojo pusmečio pabaigos. Todėl apeliančės tvirtina, kad Bendrasis Teismas perkėlė įrodinėjimo našta, nes nusprendė, kad jos nepateikė įrodymų apie tai, jog 2006 m. antrąjį pusmetį nebuvo tarifinių žirklių, nors įrodyti pažeidimo buvimą turėjo Komisija.
- 221 Iš skundžiamo sprendimo 451 punkto matyti, kad remdamasis įrodymais byloje, kurių apeliančės neginčijo, Bendrasis Teismas konstatavo, jog *Telefónica de España SAU* didmeninės ir mažmeninės kainos laikotarpiu nuo 2001 m. rugsėjo mėn. iki 2006 m. gruodžio 21 d., t. y. pažeidimo pabaigos dienos, nesikeitė ir apeliančės netvirtino, kad sąnaudos, į kurias atsižvelgė Komisija, kaip nors pasikeitė. Kaip pažymi generalinis advokatas savo išvados 171 punkte, tai darydamas Bendrasis Teismas ne perkėlė įrodinėjimo našta, o teisingai atliko jam pateiktų įrodymų vertinimą.
- 222 Todėl antrasis kaltinimas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas, iš dalies netinkamas ir iš dalies nepagrįstas.
- 223 Trečiasis kaltinimas grindžiamas teisės klaidomis, padarytomis nagrinėjant baudos sumažinimą atsižvelgiant į lengvinančias aplinkybes.
- 224 Pirma, apeliančės teigia, kad manydamas, jog jų neatsargumas yra nepaprastai didelis, ir siekdamas įvertinti 10 % dydžio sumažinimo, kurį joms suteikė Komisija dėl jų teisėtų lūkesčių, tinkamumą Bendrasis Teismas taikė „klaidingą teisinį kriterijų“.
- 225 Konstatuotina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 459 punkte atliko faktinių aplinkybių, susijusių su apeliančių neatsargumo laipsniu, vertinimą. Todėl šis argumentas, atsižvelgiant į šio sprendimo 84 punkte primintą teismo praktiką, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 226 Antra, apeliančės kritikuoja skundžiamo sprendimo 461 punktą, kuriame Bendrasis Teismas, nagrinėdamas tariamą šios bylos naujumą, rėmėsi savo argumentais, susijusiais su aiškių ir prognozuojamų precedentų buvimu. Apeliančių teigimu, šiuo klausimu Bendrasis Teismas taikė akivaizdžiai klaidingą kriterijų, t. y. teisinio saugumo kriterijų, ir neatsižvelgė į tai, kad viena iš 1998 m. gairėse apibrėžtų lengvinančių aplinkybių yra pagrįstos įmonės abejonės dėl savo neteisėto elgesio. Kaip nurodo apeliančės, tokių pagrįstų abejonų buvo bent jau iki 2003 m. spalio mėn., kai buvo paskelbtas Komisijos sprendimas *Deutsche Telekom*, ir jos egzistavo iki Sprendimo *TeliaSonera Sverige* (EU:C:2011:83) paskelbimo.
- 227 Šiuo atžvilgiu konstatuotina, kad apeliančių pagrįstų abejonų buvimas yra fakto klausimas, kurį vertinti diskreciją turi tik Bendrasis Teismas, todėl šis ketvirtasis kaltinimas, atsižvelgiant į šio sprendimo 84 punkte primintą teismo praktiką, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 228 Tai reiškia, kad apeliacinio skundo aštuntojo pagrindo trečia dalis turi būti atmesta kaip iš dalies nepriimtina, iš dalies netinkama ir iš dalies nepagrįsta.
- 229 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, aštuntąjį pagrindą reikia atmesti kaip iš dalies nepriimtina, iš dalies netinkamą ir iš dalies nepagrįstą.

Dėl apeliacinio skundo dešimtojo pagrindo, grindžiamo EŽTK 6 straipsnyje įtvirtintos pareigos vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija pažeidimu, kiek tai susiję su baudos dydžio nustatymu

- 230 Apeliacinio skundo dešimtajame pagrinde apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas pažeidė EŽTK 6 straipsnyje įtvirtintą pareigą vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija, kiek tai susiję su baudos dydžio nustatymu, nes nepasinaudojo SESV 261 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnyje numatyta neribota jurisdikcija.
- 231 Konstatuotina, kad šiame dešimtajame pagrinde apeliantės su reikiamu tikslumu neidentifikuoja skundžiamo sprendimo elementų, kuriuos prašo panaikinti, o tik pateikia bendrus nepatvirtintus teiginius, kad siekdamas įvertinti baudos tinkamumą Bendrasis Teismas turėjo išnagrinėti visus įrodymus ir visas reikšmingas faktines aplinkybes. Vis dėlto reikia pažymėti, kad grindžiant šį pagrindą pateikti argumentai, susiję su pareigos vykdyti kontrolę pasinaudojant neribota jurisdikcija pažeidimu, jau buvo išnagrinėti svarstant kitus pagrindus tiek, kiek apeliantės su reikiamu tikslumu identifikavo kritikuojamus skundžiamo sprendimo elementus.
- 232 Todėl apeliacinio skundo dešimtas pagrindas, atsižvelgiant į šio sprendimo 29 ir 30 punktuose primintą teismo praktiką, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 233 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad visas apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 234 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 235 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 3 dalį Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis padengia savo išlaidas.
- 236 Kadangi apeliantės pralaimėjo bylą, joms turi būti nurodyta padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to reikalavo Komisija.
- 237 Į bylą įstojusios šalys *France Telecom*, *Ausbanc Consumo* ir ECTA padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1. **Atmesti apeliacinį skundą.**
2. **Priteisti iš *Telefónica SA* ir *Telefónica de España SAU* bylinėjimosi išlaidas.**
3. ***France Telecom España SA*, *Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios (Ausbanc Consumo)* ir *European Competitive Telecommunications Association* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.